

MATIC SKET

JUTRI

E-KNJIGA

E-knjiga
Matic Šket

JUTRI

Besedilo: © Matic Šket
Fotografija naslovne strani: © Matic Šket
Jezikovni pregled: Sašo Šoško
Izdano v samozaložbi
Ivenca, Slovenija
Leto izdaje, 2015

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-32(0.034.2)

ŠKET, Matic

Jutri [Elektronski vir] / Matic Šket. - 1. izdelava. - El. knjiga. - Ivenca : samozal.,
2015

ISBN 978-961-283-469-2 (ePub)

ISBN 978-961-283-470-8 (pdf)

282020608

MATIC ŠKET

JUTRI

Samozaložba, Ivenca, 2015

VSEBINA

Petek	1
Sobota	14
Nedelja	24
Ponedeljek	33

PETEK

We all walk the path.

Path each unique.

Our paths together are one.

One is me.

I

Petek, 13. maj, 2011. Čisto navaden petek, ali ne? Odvisno od tega, koga vprašaš – kljub vsemu je bil to petek trinajstega. Dan, ki ga je vsak človek preživel drugače. Nekdo je gledal grozljivko s tem naslovom, drugi je potoval na letalu iz enega časovnega pasu v drugega, tretji je mogoče doživel čudoviti večer v objemu mladenke, ki mu je pustila, da ji nahrani ribico. Kdo bi vedel, kaj vse počne narod? Pustimo vse druge pri miru; naj pijejo, jejo, spijo in drkajo, ne da bi jim pri tem trpela ušesa. Tu smo zaradi Jake. Jaka? Jaka je jaz, Jaka si ti. Jaka je Jaka.

II

Danes delam sedem ur, pol mam ta teden 21 ur. Še juter, pa nedelja, pa mam 35 ur, 35 s štirimi evri na uro, pa je 140 €, pičkin dim. Štirje tedni v mescu, se pravi 140-krat štiri je 560 €. Kurba, če bi imel zraven vsaj še štipendijo, bi živel ko kralj. 200 evrov stanovanje, pa pol 20 evrov za telefonsko naročnino, tu je še potem ...

»A mi lahko odpreš tule ta en vozek, stari, ej, nimam nič drobiža pr seb.« Nek mlajši moški ga je zmotil pri razmišljanju. Na prvi pogled ne najboljši primerek samca človeške rase. Oblečen v samo poznane blagovne znamke s frizuro slavnega nogometaša, ter z vpadljivo uro in uhani. Steklo, zlato ali diamanti, saj je vse isto; če daš češnjo na kupček dreka, še ne pomeni da si naredil tortico.

Morm drug šiht najdit, morm šiht menjat, morm, morm neki poštudirat u pičko materno, neki morm.

»Se opravičujem gospod, ne morem tega storiti, bi kršil naša pravila.« Ni bil prvi, ki ga je to prosil, ni bil zadnji, po navadi je bilo takšnih vsaj sedem ljudi na dan.

»A dej nehi, sej ne bo noben vedo,« in se ozrl okoli po prazni garažni hiši, »a te kej stane?« *Če ne boš dal denarja v vozek, ga boš potem pustil v neki vukojebini in js sm pol tisti jebeni osel, ko zbira te vozičke skupaj.*

Jaka se je zelo počasi začel obračati v drugo smer. »Žal, ne bo šlo, ne morem vam pomagati gospod,« mu obrnil hrbet in odšel na obhod.

Petek kot petek en teden prej, pa še en teden prej in vse petke prej, vse do prvega delovnega petka eno leto in tri mesece nazaj. Jaka je opravljal študentsko delo v nakupovalnem centru, pospravljanje vozičkov, inventura prazne embalaže v skladišču in obhodi po garažni hiši. Nič težkega, nič posebnega, služba je služba in vsako delo je častno. Tako je pravil samemu sebi, tako je samega sebe prepričeval in tako je bil vzgojen. Kar pa ljudje govorimo in kar čutimo, pa je dostikrat različno kot dan in noč.

Naredim še en obhod po prvi etaži, noter bom navozil mal več vozičkov, pa grem na malco. Ni še cajt, ampak jebe se mi, lakota se je javila na dolžnost.

Tri vrste po 27 vozičkov v vsaki, gor ali dol kakšen voziček. Jaka je od svojega Šefa že nekajkrat poslušal, ker je bilo v vrsti preveč vozičkov. En drugega nista marala, ne iz hudobije, ne zaradi odnosa šef–delavec, enostavno si nista bila všeč. Manj sta se videla, raje sta se imela. Ob urah, ko so ljudje zaključevali s svojimi službami, preden je šel na malico ali za vikende med deseto in drugo uro popoldne, je vedno pripeljal več vozičkov. Prvi dan mu je Šef, še preden se je sploh predstavil, povedal njegovo poslanstvo. »Nikoli naj ljudje ne čakajo na vozičke! Ni vozičkov, ne morejo nakupovati. Ne nakupujejo, ne trošijo denarja. Ne trošijo denarja, trgovina ne more poslovati. Trgovina ne posluje, ni denarja za plače. Ni denarja za plače, ni delovne sile. Ni delovne sile, trgovina ne obratuje. Trgovina ne obratuje, trgovine ni. Jaka, ti in tvoje delo sta eden izmed najpomembnejši členov celotne verige.«

III

»Pa kaj je zdaj to, me on sploh kdaj posluša, ker vidim, da me ne upošteva?«

Še enkrat se je Šef ozrl po vozičkih: »že stokrat sem mu reko, pa še stokrat mu bom moral.« Jakov sodelavec, človek, od katerega se je Jaka učil dela, ni videl ničesar narobe. Pet minut, pa bo vse v redu; stranke bodo pobrale višek vozičkov in vse bo kot po pravilih. Jaka je pač imel smolo, da je bil Šef ob tistem času na tistem mestu. Iz sejne sobe, kjer so imeli sestanek, je moral Šef na poti v pisarno iti mimo teh kolon vozičkov, ki so čakale na stranke v notranjosti centra. Že kratke sekunde, kaj šele minute ali ure, lahko odločajo o usodah vseh posameznikov, o usodi Jake.

»Verjetno dela obhod, pa je malo več notri navozil, pet minut ...«

»Me nič ne zanima, ve, kaj in kako mora delati.« Šef je bil malce močnejši moški srednjih let. Ko se je razburil, je močno stiskal zobe in dihal skozi nos, posledica tega pa je bilo želatinasto tresenje njegovih polnih ličnic.

Peter je utihnil, ni nadaljeval s svojim govorom; ko je nekdo slabe volje, ga je najbolje pustiti pri miru. Pa še jebalo se mu je; čakalo ga je še pet mesecev in enajst dni do upokojitve.

Naj se Šef pizdi, naj Jaka dela kar hoče, naj ljudožerec v ribarnici naroči potapljača, nič ni važno. Še pet mesecev. Tako je samo od strani tiho gledal Šefov obraz, njegove ličnice in si v glavi vrtel refren domače pesmi. *Ne boš ti meni zizike majal, ne boš ti meni ličnice majal¹.*

Pustil je razburjenega Šefa in prikrito nasmejan zavil proti WC-ju. *Pa bom jaz tebi zizike majal, pa bom jaz tebi ličnice majal².*

»Res več ne vem, Peter.«

»Ti mu kaj reci, a boš?« Ko ni bilo odgovora, se je Šef obrnil v prazen prostor. »Pa s kom se potem tu pogovarjam, Jake ni, Peter kr gre, pa kaj je to danes?« Narahlo je brcnil v kolono vozičkov in se napotil v pisarno, na enega kratkega. Pride kakšen dan, ko gre vse narobe.

IV

V nakupovalnem centru je bil poseben prostor za vse zaposlene, kjer je bila mini kuhinja, kabina za kadilce, stranišče in soba z dvema dolgima mizama. Tekom celega dneva je bil prostor zaseden, ljudje so se menjavali od jutra do večera. Od vseh zaposlenih jih je Jaka dosti poznal le po videzu. Dober tek in dober dan sta bila besedni zvezi, ki so si jih redno izmenjevali. Po navadi je malical sam, nekje v kotu ob oknu. Ko se je najedel, je v roke vzел mobilni telefon in brskal po internetu. Elektronska pošta, spletna stran njegove fakultete in aktualna obvestila, nekaj zadnjih novic in športnih rezultatov, na koncu pa še FB stran. Socialno omrežje FakeBook ki je spremenilo družabno življenje ljudi, prebral in ogledal si je slike, šale, inspiracijske misli, ljubezenske težave, videe in vse ostale neumnosti, ki so jih objavili prijatelji na svojih profilih.

»Pospravi telefon, pa mi tole povej.« Prisedla je Tina.

Tina, tajnica, 80-odstotna lezbijka, mamica, 32-letna seksapilna ženska, polnih oblin, dobrega smisla za humor, inteligentna in ostrega jezika, polovična feministka in vegetarijanka. Z Jakom sta se ujela na službeni zabavi. Zabava se je odvila teden za tem, ko je Jaka pričel z delom. Jaka je bil nov in ni poznal nikogar, njej pa nihče od sodelavcev ni bil kaj posebno pri srcu. Malo opita sta začela pogovor, ki se je končal zgodaj zjutraj, ob mnogo popitih kozarčkih. Svoje skrivnosti, neprijetne trenutke, zgodbe o seksu, sanje in fantazije, želje in obžalovanje. Vse sta obdelala in se dodobra spoznala. On je bil za njo eden redkih dostojnih moških, ki ga je spoznala v zadnjih petih letih. Ona pa je bila njegova glavna zvezda mokrih sanj. Tako sta druga drugega zafrkavala in se dražila, se kaj

1 Frajkinclarji – Srčna napaka.

2 Frajkinclarji – Srčna napaka.

resno pogovorila in kakšno rekla čez druge, enkrat mogoče dvakrat na teden pri malici. Princ na belem konju in vroča, dražljiva boginja.

»OK, poslušaj. Na postelji leži gluhonema punca. Z eno roko masturbira in se igra s sabo, kaj počne z drugo roko?«

Jaka je bil brez ideje, odkimal je z glavo in z zanimanjem čakal na odgovor.

»Z drugo roko vzdihuje.«

»Ja, kaj drugega tako ne bi mogel od tebe pričakovati! Perverzna do konca. A nisi mogla prej priti, mam še samo natančno sedem minut, pa se moram štemplat za konec malce.«

Pokazala mu je jezik in se namuzala.

»Sexy! Kaj vse še znaš s tem jezikom?«

Sedaj se je nasmejala in mu s kazalcem potovala počasi čez nos in ustnice, spodnjo ustnico mu je malo potegnila navzdol, da je odprl usta in izpustil tih vzdih.

»Bi rad vedel, a?« Isti prst je ponesla proti svojim ustom. Počasi, s svojimi očmi priklenjenimi na Jakove, je polizala celoten prst. S konico jezika se ja za kratek trenutek poigrala s konico prsta. Jaka je naslednjo sekundo pozabil dihati, ko je cel prst izginil v njenih ustih, oči so se ji zaprle in druga roka je rahlo podrsala preko trebuščka do Venerinega grička.

Kako pička ima, obrito, črtica, urejen in pristrižen grmiček?

»Ti je bilo vseč tole?« Usedla se je poleg, čisto blizu.

»Hvala, zelo zanimivo bo sedaj s trdim hodit po centru.« *Kak bi te pofuko.*

»Tako boš lažje vozičke porival.« Planila je v smeh in narahlo naslonila svoje čelo na Jakovo ramo za stotinko sekunde, »ti se verjetno zelo dobro porivaš?«

Jaka je za malenkost zvrnil glavo nazaj. »Pa kje si ti zdaj mene našla tule zajebavat.«

Narahlo jo je s komolcem dregnil v rebra. »Ni lepo, da me takole dražiš. Če so ti vseč punce, njih draži. Ne meni dajati nekega lažnega upanja in trdega kurca na šihtu.« To ji je povedal na zelo diplomatski način, s smrtno resnim obrazom. Vsi v prostoru so se obrnili proti njima, ko se je razlegel glasen smeh. V teh kratkih minutah, ki so še ostale Jaku za malico, sta na hitro poklepetala.

»Kako dolgočasno živiva, nobenemu se ne zgodilo nič novega ali kaj posebnega.«

Jaka je samo skomignil z rameni.

»O faksu in službi imaš še vedno isto mnenje? Z mnenjem o tvoji službi se strinjam, o faksu pa ne najbolj.«

»Poln kurac mam te službe vozičkanja. Faks, na faks pa ne vem točno zakaj hodim. Ni mi.«

»Sprostit se moraš. Rabiš en dopust v eksotičnih krajih, en teden ležanja na plaži – nič delat, pa še manj mislit.«

»Iz tvojih ust v božja ušesa. Veš Tina, bi te s sabo vzal, nekdo bi mi moral pivo nosit, ko bi ležal na plaži.« Za delček sekunde sta se oba zasanjala.

»Kdaj bova spet bovlala, že dolgo se nisva skupaj zabavala?« Od prvega pijanstva sta drugo pijanstvo doživela na bovlingu. Bilo je več ljudi, Eva z Jakom, Tina s svojo prijateljico, Tinina sestrična in še dva bratranca. Naključno srečanje, kjer so se Tinini sorodniki dolgočasili, Eva je padla v debato s Tinino prijateljico, Tina in Jaka pa sta pila in bovlala. Nekemu zunanjemu opazovalcu bi se zdelo da sta par. Oba nasmejana in rahlo opita, občasni dotiki in pogledi, komplimenti in hudomušne zbadljivke so ju še bolj zblížali ob podiranju kegljev.

»Tisti večer je bil res zabaven,« je pokimal z glavo Jaka. »Ne toliko za tvoje sorodnike, ampak js sem se imel zelo dobro.«

»Res je bilo dobro, bi bilo potrebno ponoviti. Ti bom prepustila zmago to rundo.«

»Ne seri.« Jaka je bil slab, zelo slab.

»Naslednjič greva na biljard, tam celo nisem čist zanič.«

»Biljard praviš, sliši se kot dober plan za zabaven večer. Vseeno, ti bom pač pri biljardu pustila zmago.« Rada ga je zafrkavala. Vseč ji je bil način, kako jo je pogledal ob takšnih trenutkih.

»Čisto res, pustila ti bom, da zapolniš vse luknje.«
 »Vse?« Ogledal si jo je od glave do pete.
 »Kar sanjaj.« Narahlo je položila svojo dlan na njegovo koleno. »Najprej si morava vzeti čas in se dobiti na biljardu, potem bova pa razpravljala, kaj paše v katero luknjo.«
Nategno bi te na tisti biljard mizi, ti prasica potrebna. Vse luknje, od ust do riti. Jaka je pogledal na uro in potem še Tino.
 »Delo kliče.« Vstal je od mize, v koš je spustil prazno plastenko in si v usta vrgel žvečilni.
 »Boš?« Paket žvečilnih je iztegnil proti Tini.
 »Mi hočeš povedat, da mi iz ust smrdi?« Še en tisti pogled, ki ji je bil všeč.
 »Joj babe, a nam je res tega treba!«
 »Trebala!« Vzdignila je roko in mu pomahala. »Naj ti služba čim prej mine.«
 »Tudi tebi, mej se.« Ko je bil že napol skozi vrata, se je obrnil nazaj k Tini.
 »Tina, preden grem.«
 »Povej dragi.«
 »A maš gradbeno dovoljenje?«
 »Kaj? Ne nimam.«
 »Potem si pa za podret.«

V

Šef je prispel v pisarno, odprl okno in globoko vdihnil zrak od zunaj. Odložil je aktovko na prepolno omarico in si zrahljal kravato. Z roko je segel globoko v spodnji predal svoje delovne mize po zdravilu.

Kaj naj s tem Jakom, sej je dober, priden fant, ampak so neka pravila. ki jih ne upošteva. Pravila, skregana z logiko, ampak vseeno so pravila, jebenti! Js imam neka pravila, ona prodajalka na mlečnih izdelkih ima neka svoja pravila, prav tako ima Jaka neka svoja pravila. Če se ta pravila kršijo, so nekakšne posledice. To pomeni, da jebeš ali si jeban. Js jebem Jako, moj nadzorni jebe mene.

»Jebeni vlakec, ču-ču, ču-ču.«

In če že moram izbirati med biti jeban ali jebati, bom izbral drugo. In tako je to, ker so nesposobni idioti na položajih, ki pridejo skupaj z neko močjo nad drugimi.

Na zdravje na idiote. In je srknil požirek vodke s prisrčnice. To so ljudje, ki jim ne bi zaupal v puščavi čuvati peska, a so vseeno odgovorni za mnogo ljudi, ki jih imajo pod sabo in tako tudi na njihove življenjske poti.

Na zdravje na mene, ker sem del te idiotske piramide. Še en požirek je stekel po grlu. Za Šefa je bil slab dan. Težave na težave in se enkrat nabere. Prepirljivo ženo za dobro jutro, problematična hčerka, slabo zdravje mlajšega sina, sestanek v službi. Še en sestanek po sestanku, pogovor na štiri oči z idiotom, ki ga ima na vrvicah in z njim upravlja, kakor se mu zazdi. In Jaka z vozički.

Sam še mail odprem, da še tu izvem kakšno novico, ki ni dobra, in imam za danes zmagovalno kombinacijo. Odprl je uporabniški račun elektronske pošte in ga na hitro preletel.

To ni nič.

To ni nič.

Metka iz oddelka zelenjave. To bom pol šel do nje in bova rešila zadevo.

Nič.

Tud nič.

Neke fore, če bo cajt, bom pogledo.

Banka.

Nič.

»Čakaj malo, banka?«

Kaj pravi banka?

Poravnal se je v stolu, globoko vdihnil in odprl prejeto pošto. Ko je končal z branjem, si je pomencal oči in segel po pristrčnici. *Na zdravje na jebeni dnar! Oni lopovi dobijo posojila, kredite, js dobim pa mišji kurac, ko bi dejansko rabil dnar. Jebo sunce svima i meni. Z jezo je udaril po tipkovnici in nagnil. Ti pa tud morš glih zdej bit prazna, u pičko materino.*

Z ženo sta imela leto nesoglasij, mnogo malih dnevnih konfliktov, ki so zjutraj obema dvignili pritisk in se je vnel hud prepir. Ni se spomnil, zakaj točno je šlo. Malenkosti, ki se nabirajo znotraj nas, enkrat napolnijo prostor in razlijejo čez. Ni se spomnil, kaj ji je rekel in kaj mu je bilo rečeno. Spomnil se je dvojnih zaloputnjenih vrat, njenih od kopalnice, in svojih od vhoda. Njun zakon ni bil popoln. Kateri pa je? Hčerko je metalo, neopravičeno je manjkala pri pouku srednje šole in imela porazne ocene. Mlajši otrok pa je bil ves čas nekaj bolan, alergičen na vsako tretjo stvar in težave z astmo so zahtevale vso pozornost, dokler ne bo dovolj odrasel, da bo sposoben sam paziti nase. Iz problemov doma je hodil v probleme v službi. Iz problemov v službi v probleme doma. Ko je imel prost dan, je komaj čakal, da gre delat. In ko je bil v službi, je komaj čakal na prosti dan.

Življenje je lepo. Življenje je pizda. Življenje je trpljenje. Al kar koli so že reki, vsi imajo prav in vsi se motijo, ko jih jebe.

Življenje so trenutki, dobri in slabi, ki nam kot senca sledijo ... Do tu je filozofiral o življenju in pustil misel stati do naslednje filozofske razsvetljenosti.

Jutranji sestanek mu je še bolj zagrenil dan. Veliko nakladanja in praznega govoričenja je objemalo informacije, ki so jih dobili. Te pa so na kratko, jedrnato in vsakomur razumljivo dejale: potrebno je varčevati z denarjem, kar pomeni znižanje plač ali odpuščanje.

Super krasno. Naj se kar oboje zgodi. Da bo še več dela za manj denarja. Res krasno.

Na sestanku je obračal z očmi in zmajeval z glavo in tako nezavedno izkazoval svoje nestrinjanje s pravkar slišanim. To pa ni ušlo njegovemu nadzornemu, njegovemu šefu. Tako ga je čakal po sestanku še en sestanek.

Vsak nekomu odgovarja, ga gleda navzgor in zadovoljuje njegove muhe. Poslušal je, da njegovo obnašanje med sestankom ni bilo na mestu, da se mora bolj zavzemati za dobro družbe in njihove interese, saj so ti interesi najboljši za vse zaposlene v družbi. Da mora biti vzor ljudem, ki jih vodi in jih motivirati v tej smeri, da se bodo strinjali z novimi ukrepi.

Bla bla bla ...

V bistvo moraš požreti vso sranje, ki ga dobiš serviranega, z nasmeškom na obrazu in potem prositi še za repete. »Še eno porcijo prosim.« *Perfektno! Dan postaja lepši in lepši.*

Jaka? Sprejel je svojo odločitev, kaj bo z Jakom. Ni imelo smisla, da ga nadira, to je bilo brez učinka. Jaka je bil dober delavec, delavec ki je sebi prilagodil delo tako kakor mu ga je bilo najlažje opravljati. *Jaka ni za to delo. To delo je za nekoga, ki ne misli, ki dela tako, kot se mu reče in ne sprašuje, ne razmišlja in ne dvomi o izrečenemu. Jaka se bo že znašel, je pameten dečko. Bo jezen, mogoče razočaran in ne bo lahko zanj, prav tako ne za mene. Ampak, kurc, to je najboljše, na nek način mu celo delam uslugo.*

VI

Šef ga je občasno pil med službenim časom, Peter ga je pa pred kratkim začel. En ta kratek, ali pa dva med službo ne naredita škode, pa še jebe se mu. Ob določenih urah, ko ni bilo gneče, sta se z Jakom dobila na čik pavzi v kakšnem oddaljenem kotu garažne hiše.

» Šef te išče, neki je slabe volje,« je iz prve dejal Peter, ko se mu je približeval Jaka.

»Mu baba spet ni dala!« In planila sta v smeh. Ko pa je smejanje ponehalo, pa je Peter le nadaljeval:
»Ne danes, danes je nekaj drugače.«
Jaka je prižgal cigareto. Prvi dim po malo več kot treh urah, neverjeten užitek. *Kot prvi vtik v mokro pičko, kot kos pice pri hudi lakoti, kot mrzel pir na peklenški dan, kot ...*
»Spet sanjaš mali!« In mu pihnil dva kolobarčka dima v obraz, »slab občutek imam!«
Jaka ga je pogledal, malce začudeno, malce presenečeno in malenkost zmedeno, nato pa to trenutku tišine odprl usta. »A ti misliš ...«
»Nič ne mislim, vem samo, da imam slab občutek. Ti bom moral nekaj odpredavati, mislim, da moram, ali pa je samo tisti en kozarček preveč, zdaj pa lapam.«
Tole ni dobro, kar mi Peter govori, nekaj res ni v redu. Petra občutek ni varal, Šef je prav ta trenutek razmišljal o Jaki. »Ti me samo poslušaj.« Frcnil je čik, izvlekel novo cigareto.
»Ni važno, kaj si misliš o meni, kaj si boš mislil o meni pozneje, tak pač mora bit.«
In je pričel s svojim predavanjem Jaki.

Ta šiht, ki ga midva opravljava, je en kurac vreden. Lahko ga dela vsak, ne rabiš šole, ne rabiš kakšnih izkušenj, ne rabiš met kaj v glavi. Jebemti, še opica bi ga lahko delala. Ko sm js začel tule delat, sm si rekel, da je samo začasno. Da bom drugo, boljšo službo zraven iskal. Pa sem jo? Prvih šest, mogoče sedem mesecev, ni blo nič, pol sm pa neho. Neki genijalci pravijo, da nikoli ne odnehaj, oni ta drugi pa, da ne rini z glavo skozi zid. Koji kurac ma zdej tu prav? So slabše službe, tudi boljše, seveda pa še tiste, ki so enake tej. Dan je enak dnevu, teden tednu, mesec mescu in je pol leta mimo, ne da se tega sploh zavedaš. Ena pozitivna stvar tega dela je ta, da te vsi vidijo, ko pelješ kolono vozičkov po centru, pa si jim vseeno neviden. Oni tebe ne vidijo, vidiš pa ti njih. Če sem se kaj naučil v teh letih, ki sem jih preživel v tem centru, sem se pa opazovati ljudi, njihove navade, obnašanje, odnose do soljudi. In veš kaj ti povem? V kurac smo šli, vsi mi, pa še bolj tonemo.

Ko sm bil jaz otrok, so bili časi preveč drugačni, zato zajebi to. Tudi, ko si bil ti otrok, je bilo drugače kot je sedaj, a je tvoje otroštvo bolj blizu temu sedaj kot moje. Ti si še med zadnjimi dobrimi generacijami, ki ste šli skozi tehnološki prelom, iz starega v novi, moderen svet. Od walkmana, ko si mogoče tu in tam videl človeka s slušalkami na glavi, do današnjih predvajalnikov glasbe, vseh mogočih oblik, velikosti, funkcij in znamk, ko tu in tam vidiš človeka brez slušalk. Z mojim sinom sta tam, tam po letih. In ko gledam otroke znancev in jih primerjam s sinovim odraščanjem, je zelo velika razlika. Sej so malo bogi tile klinci, je res, da mislim, da so njihovi starši idioti, je pol tud res, da so te budale imele neke druge kretene za starše in vzgojo. In potem ne veš kdo je kriv, kdo je bil tisti prvi jebeni idiot, ki je prevrnil tisto prvo domino. Tud js sm kreten ali idiot ali necivilizirana svinja v očeh nekega drugega človeka. Moj pubec je bil zunaj na igrišču, se vozil s kolesom, tekal okoli, se igral z drugimi otroci. Ko ga je fuknal, se je zjoko, rano smo opral, povil in je šel naprej divjat. Pozimi cel moker, premražen, pa vseeno ni hotel v bajto na toplo. Jedo je travo, pesek, zemljo, sneg, nedozorelo sadje, lizal ledene sveče. Jebemti, če je črva dal v usta, ni bilo nič nenavadnega. Ko je delo pizdarije, sem ga skurco, če ni to pomagal, je dobil pa eno vzgojno. Pa mu čist nič ne manjka. Ko je bil priden in je imel lepe ocene v šoli, je bil deležen pohvale in kakšne nagrade, kakor kdaj, js na žalost ne serjem dnarja. Kako je pa sedaj? Nič ne štima. Jebem ti starše, jebem ti način življenja, ki ga imamo. Ne more biti vsak astronaut, tako tudi ne more biti vsak starš. In potem se najdeta dva nesposobneža in imata malo budalo, malo budalizma po očetu in malo po mami, pa je otrok spreman, da postane glavni idiot v razredu. In potem iz malega raste veliko.

Hvala, dober dan, ni za kaj, a je tako težko naučit malega pizduna nekih jebelih osnov. Pol pa kurci sam neki momljajo al pa te gledajo, ko da ti pička na čelu raste. Se je že zgodilo, da sem mamu vprašo, če je prizadet ta mali.

Otrok kihne, mama ga pa v mehurček skrije pred svetom, napoji s sirupom in posedi pred računalnik. Z univerzalnim izgovorom: tako se mu nič ne more zgodit, pa še vem kje je. Pol pa še slišim od staršev: bo s kolesom padel in se poškodoval, ga bo čebela pičila, naš pa ne sme zunaj divjati, da se

ne bi starejši otroci na njega spravljali. Jebem te v mozag, je vse, kar si lahko mislim, ko to poslušam. Ta knjiga o vzgoji je res dobra, pa oni talk show ima super nasvete in vse te krasne revije. En bolj pameten od drugega, pa samo sranje prodajajo. Toliko smo napredovali v razvoju, znanosti, tehnologiji, zdravstvu, na vseh jebelih področjih v stotih letih, pa je vseeno vsak dan več »ti si pa res pravi biser« ljudi povsod okoli nas. Mi smo za vikende hodili, ko smo denarno zmogli, na kakšne izlete in na pico. Malo v hribe, pogledat kakšen slap ali grad, ob vročini pa tudi za kakšno reko. Glej moderne družine; se mama lepo obleče, pa obleče še deda in froca, pol se pa šetajo po tem supermarketu. Js sm mu reko; lej mali, to je koza. Tam v prvem nadstropju pa mu pravi; poglej ljubček, nov jabolčni telefon. Js sm reko; jebem ti sunce pubec, a morm pas ven potegnati. Kaj pa v teh časih slišim? Ti bom tablico vzela in ne boš igral igrice eno uro. Katastrofa!

Dvakrat sem se oglasil v pogovoru s sosedi, kjer sem se prikazal v luči barbara, ki pretepa otroke in ženske in si teši spolne potrebe z domačimi živali pred ali po zakolu. Jebeni idioti, ko jih jebe. Če se mali dere, se mu duda v šnopc namoči pa se mu da v gobec in je mir, ne pa ga ujčkat. Stare modrosti iz starih časov.

Hahahahaha, to so meni delal.

Tako sem se navadil cuzat tisto dudo, da sem potem iz joške kar na eks pil.

Vi kot mladina ste bli še OK, ti pa so, ne vem, ne vem kaj. Vsi bi radi nekaj ali nekdo bili, obraz s TV-ja ali revije. Tudi hrčki so v reviji, bodi jebeni hrček, ne pa neka na pol naga pička, lačna pozornosti ali pa nek nabildan genij s švinglcom v žepu, kako ti je ime. Nekako bi tudi vsi radi bili odrasli, prehitro si tega želijo. Ko si starejši, spoznaš, da ni dobro prehitro odrasti, da je dosti lepše biti neodrasel. A veš, kak fajn je bit mali beba. Ješ, sereš, se dereš, vsi te božajo in cartajo in če primeš kakšno gospodično za joško, si navihan. Primi zdej eno babo za joško, pa boš perverzna svinja.

Hahahahaha.

Kaj moraš, takšna je realnost. So ljudje, ki si zaslužijo eno okoli glave, z lopato. Se je včasih še dalo ignorirat budalo, ah to so bili časi, zdaj jih je pa več kot snega na Antarktiki.

Je Nik pripeljal prvo punco domov pokazat. Simpatična, ni bila tolik švoh za pogledat. Tu pa so se tudi vse njene odlike končale. Mogoče je vsaj dober pušila, ampak to ne morem sina vprašat. Pa če pomislim, kolk dober je izgledala, pa kolk ji je mozag dopuščal, ni bilo to neko dobro razmerje. Za kolk je bila zabita, ni bila toliko lepa. Sej veš: a bi imel raje lepo ali pametno? Ta punca je imela v glavi jastrebe, ki so se hranili z mrhovino, ki ji ostali rečemo možgani. Sej ni bilo dolgo, hvala bogu, Niku sem rekel, da ni konec sveta, svet je poln žensk, pa še enkrat več jošk.

Hahahahaha.

Žena tudi ni nič žalovala za ta razhod. Če punca ne zna speči jajc, uporabiti pralnega stroja, ima probleme s polnjenjem telefona in ne ve, da Avstrija in Nemčija nista ena država, si res ne zasluži nekoga kot je Nik. Naj si najde enega hepana, pa ima z njim male hepane, da bo svet še bolj poneumljen. En ali dva več se pa že ne bosta poznala?

Tako pač je, so takšni časi. Pa sem ga čist zabluzo, ne vem več, kaj sem ti hotel povedat, pa če sem ti sploh kaj povedal. Zapolni si samo dve stvari, ko ti bodo mogoče olajšale življenje. Ko te življenje zagrabi za jajca, je potrebno stisniti zobe in iti naprej. Sej se dosti lažje sliši kot pa to naredi, ampak ni druge. Ko dobiš kup polen pod noge, padeš v luknjo dreka, potem te pa še golob poserje. Ko rečeš, da to se lahko samo meni zgodi, pa vidiš, da na ših zamujaš, je gneča na cesti, pa denarnico si doma pustil. Če je vse po sreči, si potem še na službenem vhodu gleženj zviješ, v glavnem, ni da ni. Ti dve stvari si moraš govorit, dobesedno moraš samega sebe to nafukavat. »Sej bo« in »Jebi ga«.

To ti je nuja za življenje, kjer ne popizdiš in se ti ne odfuka čisto do konca.

»SEJ BO.«

»JEBI GA.«

VII

Bzz bzz bzz, je zavibriral telefon v Jakovem žepu. SMS od Tomaža.

»Kako kaj?

Si že zaključil s seminarsko?

Men bo mogoče ratal, da do ponedeljka končam.«

Padel mu je mrak na oči, popolnoma je pozabil na nalogo. Imel je naslov naloge, to pa je bilo tudi vse. Ni še začel s pisanjem, ni še niti poiskal gradiva, ki ga bi lahko uporabil.

Pizdarija.

Seminarska naloga in njena predstavitev pred razredom sta pogoj za opravljanje izpita iz tega predmeta. Ni seminarske naloge, ni pristopa k izpitu. Odpisal mu je.

»Fuck!

Ej čist sm pozabo na to.«

Bzz bzz bzz, se je znova zatresel žep.

»Ne moreš na izpit brez seminarske.

Čista pizdarija, ej.«

Jaka je vklopil vse sive celice, ki jih je premogel in jih usmeril proti seminarski nalogi. *Sobota in potem še nedelja, se pravi dva dni za dvajset strani. Ni šans, da mi to rata opraviti.* Pred sabo je potiskal kolono vozičkov, se izogibal ljudem, pazil na male tekajoče otroke in starejše ljudi z refleksi, enaki mi crknjenemu konju.

Bzz bzz bzz.

»Oddati moraš do 15.00 ure v ponedeljek.

V četrtek je pa pol še predstavitev.

Vsaj probi neki skup spravit.«

Če bi bil izpit ali kolokvij, ne bi bilo panike za Jako. Vedno se je učil zadnji dan in uspešno opravljal izpite. Ni dobival odličnih ocen, kot sta deset ali devet, najbolj pogosto sta se v indeksu znašli prav tako odlični šest ali sedem, občasno, ko je bilo več sreče kot pameti, pa je v indeks tudi zašla številka osem. Nikoli ni gledal na ocene, samo, da je predmet opravljen in tako ena skrb v zvezi s faksom manj. Sicer pa, kaj je boljše? Se malo učiti in opraviti s šest, ali se en teden na pamet učiti vso snov in opraviti z deset. Profesor v prejšnjem letniku je enkrat dejal, da so najboljši študentje tisti, ki imajo povprečje okoli šest in pol ali sedem. To mu je bilo všeč in je tako v šali sebe imenoval za najboljšega študenta svojega razreda. Seminarske, za razliko od izpitov, pa so bile muka. Ni bil zmožen dolgo časa presedeti za računalnikom. Še posebej pa za izdelavo naloge z dolgočasno tematiko pri nezanimivem predmetu. Zato je tudi pozabil na vse skupaj. Parkiral je vozičke ter pričel s hojo proti skladišču, pri tem pa je še na hitro napisal Tomažu SMS.

»Nič ne bo, nimam čisto nič narejenega.

Bom moral iti na drug izpitni rok.

Se vidmo. Lp.«

VIII

»Halo?«

»Zdravo.«

»Tule v skladišču sem, štejem prazne gajbe.«

»V pisarno?«

»A kr takoj?«

»Deset minut, mogoče petnajst, da še do pisarne pridem.«

»Dobro, pridem takoj, ko končam.«

»Adijo.«

Šef tekom dneva ni nikjer opazil Jake, zato ga je potem dvajset minut pred zaprtjem celotnega objekta poklical k sebi. Moral je govoriti z njim in razčistiti nekatere zadeve. Jaka je hodil proti pisarni. Srečal je Tino, ki je odhajala iz službe. »Slučajno veš, kaj hoče Šef od mene?«

»Glede na to, kakšen je danes, predvidevam, da nič dobrega. Kaj ti je rekel?« Po žepih je iskala ključke od avtomobila. »Lepo bodi Jaka, malo se mi mudi. In ne ga še bolj razpizdit.«

Peter je imel prav, ta njegov občutek, zdaj bo neka pizdarija, sigurno ga bom spet poslušal zaradi preveč vozičkov v centru. Potrkal je na vrata pisarne in vstopil.

»Živijo, Jaka. Sedi.«

Jaka si je na hitro ogledal Šefa. Vedno urejen v obleki, je bil danes skoraj neurejen z zavihanimi rokavi in odprto srajco. Poleg neobičajnega zunanjega videza pa je deloval tudi utrujeno in živčno.

»Jaka. Kar direktno ti bom povedal kaj ti gre. Danes je dolg in težak dan za mano in se mi ne ljubi še tebi dolgo in na široko razlagat določene zadeve.«

»Tako je najboljše.« *Pizda, tole ni najboljše.*

Nastala je neprijetna tišina. *Odpuščen bom.*

»Odpuščen si, ni več potrebe za tvoje delo v naši družbi.« Odleglo mu je, ko je izgovoril te besede. *Js sm svoje povedal, pa da vidimo, kako bo Jaka to sprejel.*

»Pičko materno.« *Jebemo sunce, kak je to možno, da ti jebem babo u čmar.* »A kar tako?«

Pokimal mu je, »če ne danes, bi bil pa naslednji mesec na vrsti.«

Jaka ni vedel, kaj točno je s tem Šef hotel povedati. Naslonil se je nazaj v naslanjač. *Pizda, dobr tale stolček.* In se zavrtel za 360 stopinj.

Šef je pričakoval vsaj nekakšen izbruh ali pregovarjanje, mogoče tudi kakšen stavek, ki bi se končal s prosim. *Vseeno mu je, al pa mu še ni čist jasn, kaj ga je zadel. Pa se zdaj vrti na tem stolu tako kot bi pes lovil sam svoj rep, nek odziv na šok. Al koji kurac js vem.*

»Udoben tale stol.« Vstal je in ponudil svojo roko Šefu. Šef je bil zmeden, vstal je iz svojega stola in stoje sta se rokovala. *Evo, pa se js počutim ko en pes in imam potrebo, da bi lovil svoj rep. Ko bo Jaka šel iz pisarne, se bom šel še jaz vrtet na oni kurčev stol. Pa da me jebeš bom.* Jaka ga je čvrsto, po moško stisnil in se zazrl v njegove oči. »Hvala vam za to priložnost, ki ste mi jo dali in mi omogočili, da sem lahko nabiral določene izkušnje z delom tukaj.«

»Jaka, hvala tebi, ne vem kaj naj, tako je ...«

Jaka je zamahnil z roko po zraku. »Jebi ga.«

IX

Jaka in Eva sta bila zvečer zmenjena v kinu, takoj ko Jaka zaključi s službo. Dobila sta se kar tam, kamor je odhitel minutko za tem, ko se je poslovil od nekaj znancev iz centra. Z Evo sta se videvala par mesecev, poznala sta se že dlje časa, za kar je odgovoren Jakov prijatelj Tomaž. Tomaž je bil skupaj s punco prostovoljec v zavetišču, tam je bila tudi Eva. Bila mu je všeč, užival je v njeni družbi, a vseeno ni bil čisto njen. Ni bila tista prava, tako je čutil, imel jo je rad, a ne bi je mogel ljubiti. Tudi sam je mislil, da ima ona podobne občutke do njega. V zadnjih dveh tednih sta se malce oddaljila, približevanje izpitnega obdobja in študijske obveznosti so zavzele večino prostega časa. Ker ni delal čisto do konca, je bil zgotovljen, imel je še 15 minut časa do zmenjene ure. Ker gre za Evo, pomeni, da ima še sigurno 30 minut do njenega prihoda. In tako vse skupaj dobro urico do začetka filma. Usedel se je v bar in si naročil zasluženo pivo.

Pivce za živce. Pivce, da popravi okus po neobičajnem dnevu. Pivce, da se sprosti. Pivce za lakoto. *Zakaj nisva šla najprej jest, pa potem v kino?* Oglasil se je želodec. *Me bo pa vsaj mal prjel ta pir,*

mogoče bo celo film kaj boljši. Ni vedel, kaj gresta gledat, vseeno mu je bilo za film. Ko je bil mlajši, je redno obiskoval videoteko in gledal filme vseh vrst, najraje akcijske. Van Damme, Michael Dudikoff, Švarci, Chuck Norris, Steven Seagal, Bud Spencer in ostali junaki so pregrevali videorekorder v domači dnevni sobi. Ti novejši Hollywoodski filmi pa so ga iz leta v leto pustili ravnodušnega. Ista zgodba, iste finte, menjajo se samo igralci in okolje dogajanja, drugače pa gre skoraj za en isti film. Bolj kot slabi filmi ga je motilo vso to zvezdnštvo. TV, radio, splet, revije, vse skupaj kar nekaj. Ona si je kupila po naročilu izdelan roza luksuzni avtomobil. On ima nov tatu, kitajski simbol za družino, ki ga je pokazal vsem oboževalkam na socialnem omrežju in požel pravo bogastvo všečkov. Brat od onega je priznal, da ima težave z drogami. Zvezdnica reality showa prisega na dieto s kosmiči in sladoledom. Znana manekenka ozmerjala paparaca ...

Tudi, če si nočeš napolnit glave z vsemi temi negativnimi, nepotrebni in neuporabni informacijami, se temu ne moreš popolnoma izogniti. Ko si zunaj na dežju, te bo zadela vsaj ena kaplja.

»Račun prosim.«

Simpatična natakariča se mu je nasmehnila, ko je obrnila glavo v njegovo smer.

»A ne bi še raje enega?«

Dobra mrha, skoraj že taka mlajša milf-ica, srečn tist, ko te poriva.

»Bo dekle jezno, če se nabasan pred njo pojavim.«

Zakorakala je proti blagajni in mu obrnila hrbet. Oprijete sprane kavbojke, dolge noge, svetlo rjavi lasje, ki so ji segali do lopatic. Opazil je mali delček tetovaže, ki je pokukal izza črne majčke in se takoj skrivil pod lase.

Sexy, grrr! Le kaj je, kako je velik?

In potem je tu še ritka. Ne prevelika, ne premajhna. Tista ta prava. *Dosti raje bi tu sedel uro in pol in strmel v tole fenomenalno ritko kot pa v platno.* Vibriranje v žepu ga je odvrnilo od ritke, vsega lepega je enkrat konec.

»Pridem čez pet minut.

Sorry, da sm mal pozna.

E.«

Plačal je pivo, se še enkrat ozrl za ritko. *Pa kaj si ja mal nor, na tole rit si ga bom pa mogo zdrkat.* In se odpravil proti vhodu čakati Evo. Ni minilo pet minut, ko se je pred njim pojavila Eva. Sproščena in nasmejana ga je objela in cmoknila na lice.

»Živijo ljubica, a greva?«

Eva je bila eno leto mlajša od Jake in je obiskovala fakulteto za družbene vede. Poleg študija je delala v trgovini z ženskimi oblačili v sosednjem nakupovalnem centru. Večkrat sta z Jakom obiskala drug drugega pred ali po službi, načeloma pa sta skupaj preživljala vikende in študentske torke. Bila je manjše rasti, suha, s krajšimi rdeče oranžnimi lasmi. Obraz so ji krasile pegice in širok nasmeh. Mirna, pridna punca, malce zadržana dokler je nisi spoznal. Do Jake je imela zelo podobne občutke kot on do nje. Ni videla skupne prihodnosti, zato si je večkrat dejala naj traja, dokler traja. Zelo se je držala stran od ljudi, vedno je držala nekakšno varnostno razdaljo, ni se hotela navezati preveč na nobeno drugo osebo. Zelo navezana je bila na svojo mater, ta pa je odšla in pustila za sabo neskončno globoko rano.

Ko je imela 15 let, je mama pobrala kovčke in odšla. To je bila zadnja stvar, ki je zadevala mater. Ni vedela, kje živi, kako je z njo, ima že drugo družino? Ni vedela in ni ji bilo mar. Mater je Evo in očeta zapustila, z drugim, neznanim moškim je odšla v Švico ali Švedsko. Oba z očetom sta preživljala temačno obdobje, vsak na svoj način, s tem pa sta se tudi oddaljila. Imela je tisoče vprašanj, oče pa nobenega odgovora. Malenkosti, ki jih je izvlekla iz njega, so bile skoraj neuporabne, niso prinesle zadoščenja za Evina vprašanja.

Mati je bila nezadovoljna z življenjem, ki ga je vodila z očetom in Evo. Ni imela svoje hiše, ni bilo denarja za poletni dopust na morju in zimski oddih na smučišču, ni bilo brezskrbnega uživanja, ni

bilo svečanih večerij in zabav v razkošnih restavracijah ter klubih z modnimi oblekami, čevlji in nakitom. Nič, nič od tega. Samo skrbi in beda iz dneva v dan, borba brez konca. Očetu se je svitalo, da obstaja še nekdo v njenem življenju. Ni se mu pa sanjalo, kdo je ta človek. Ko sta imela pogovore na to temo, mu je vse zanikala, mu pravila, da se mu meša, da je utrujen in ne razmišlja trezno. Šla je, pobeg je bil njena rešitev.

Oče se je predal delu in veri. Ukvarjal se je z nepremičninami, pričel je delati dlje, si nosil delo domov in si sam naredil delo, kjer ni bilo nobene potrebe po njem. Od enomesečnih, zdolgočasnih obiskov cerkve in svete maše, se je preobrazil v pravo cerkveno miš. Trikrat do petkrat tedensko se je znašel v cerkvi, pri maši ali samostojni molitvi, z žepnim Svetim pismom v dlaneh. Pred spanjem je vsak večer v roke vzel kakšno sveto knjigo in jo mrmrajoče prebiral pod velikim lesenim križem, ki ga je zmontiral na strop nad posteljo. Eva pa je blodila. S šolo ni imela težav, težave je imela z ljudmi. Ni jih potrebovala, ni hotela prijateljev, ostalih sorodnikov ali kogar koli v svoji bližini. Bila je sama proti svetu, v katerem se je znašla po maminem odhodu in tavela iz ene slepe ulice v drugo. Oblečena v črno, s črnim make upom in črno pobarvanimi lasmi se je pričelo to njeno blodenje. Punca, ki sovraži cel svet in svet sovraži njo. Piercing v nosu in obrvi si je omislila ob jutranjem ogledovanju v ogledalu in to do poldneva tudi realizirala.

Slepa ulica: če spremeni zunanost, je notranost še vedno ista kot prej. Obrnila se je in odšla drugam. Odstranila piercinga, zmetala na podstrešje črnino, ki jo je nosila, in se podala nazaj na svojo navidezno mesto normalne punce, kjer je vse pod nadzorom. Ni se vklopila nazaj kot si je prvotno predstavljala. Ni bila pripravljena za normalno življenje. S prijatelji se je popolnoma razšla. Nobena več ni niti pozdravila, kaj šele, da bi se s kom pogovarjala. Odnos med očetom in njo je bil hladen, njuno skupno življenje doma se je zdelo kot da sta en z drugim obtičala na otoku sredi oceana. Kot da sta iz dveh različnih kultur ter nezmožna komuniciranja in se njune poti občasno križajo na tem malem otočku. Na zunaj nista kazala kakšne naklonjenosti in sočutja en proti drugemu, je pa znotraj njiju obstajal plamenček, ki je še vedno tlel. On je pozabil ženo, ona je sovražila mater. Nezmožnost govora s prijatelji in kratkočasni dolgočasni pogovori z očetom so jo prisilili, da je govorila s sosedovim mačkonom. Pisala je dnevnik, pravzaprav ni pisala, ampak je govorila in dnevnik ni bil dnevnik temveč muc z imenom Mike. Po dobrem letu od materinega odhoda je očetu predlagala psa. Ni se strinjal s to idejo. Pes bi jima predstavljal preveliko odgovornost. Poskušala ga je prepričati na vse načine, kar se jih je domislila, zagrozila je celo, da bo pobegnila od doma. Oče ni popustil.

Evino vztrajno tečnarjenje mu je dalo malo misliti, kako jo osrečiti in sebe rešiti pred novo dozo prepričevanj. Ni želel psa, ni hotel živali, ni hotel neke nove odgovornosti in skrbi. Ko pa je nek večer skozi odprto okno slišal Evo govoriti z mačkom in slišal v njenem glasu neko pomirjenost, je dobil idejo. Evo je prijavil kot prostovoljko v zavetišče za živali.

Po kakšnem letu je spoznal, da je bila to ena najboljših odločitev v njegovem življenju. Evina črna preobrazba je bila edina vizualna preobrazba. Vse ostale kameleonske preobrazbe so se odvijale v ulicah njene glave – kaos. Prvih nekaj obiskov v zavetišču je preživela z odporom. Nato pa je z vsakim obiskom postala bolj sproščena in občasno nasmejana ob norčijah mladičkov, zašla je v novo ulico. Dvakrat na teden po dve uri je pobegnila iz krute realnosti in miselnega nereda. Popolnoma je vzljubila štirinožce, ti pa so ji pomagali v veliki meri vzljubiti samo sebe in očeta. Spremenila se je Eva, spremenil se je odnos med njo in očetom, spremenil se je oče. Tako je poleg živalic občasno ogovorila še druge prostovoljce. Najprej samo s pozdravom, potem je sledil kakšen stavek o vremenu, jezik pa se ji je popolnoma razvezal ob kakšnem novem srčkanem kužku. Spoznala je parček, Sandro in Tomaža, kasneje pa je v njeno življenje vstopil še Jaka.

»Kakšen se ti je zdel film, ali si kr celega prespal,« ga je zbadljivo vprašala med jedjo. Vedela je, da ni bil navdušen nad filmom, saj jo je dvakrat vprašal, kako dolgo bo še trajalo to posilstvo oči.

»Boljše gledat ta film, kot pa dobit vile v hrbet,« je na hitro odgovoril in ponesel v usta nov kos

puranjega zrezka.

»Danes si pa lačen, boš še malo lazanje meni ukrado?«

»Pozneje.«

»Že cel večer nisi pravi, vidim da je nekaj, nekaj ne štima, ampak nič ne rečeš.«

Jaka jo je pogledal v oči, ni vedel, kako naj točno začne s svojo štorijo tega dne.

»Takole je,« je pričel.

»Pozabil sem na seminarsko in ne bom mogel na izpit.« Naredil je požirek mineralne vode in nadaljeval. »Pa s Šefom sva imela en mali pogovor, tako da sem tudi zaključil s kariero vozičkanja.«

»O, sranje!« Dala si je roke pred odprta usta in z začudenim obrazom gledala Jaka. »Kaj boš pa zdaj,« je zmedeno izustila.

»Nič.«

»Nič?«

»Nič,« in se zraven malce nasmejal. »Kaj pa naj?«

Eva ni vedela, kaj naj mu reče, vsaj kakšen nasvet ali vzpodbudno besedo, pa se ji žal ni prižgala žarnica, zato mu je samo vrnila prisiljen nasmešek. Povečerjala sta v tišini, oba v svojih mislih.

»Pridi, pojdiva, rad bi šel domov,« je od mize vstal Jaka. Odpravil se je proti šanku poravnati račun, Eva pa mu je počasi sledila, pravzaprav se je kot megla vlekla za njim.

»Na, daj, da dam nekaj denarja zraven.«

Jaka ji je pomežiknil, položil svojo dlan na njeno roko, s katero je potegnila iz torbice denarnico, »boš drugič.«

Eva je odprla vrata svojega stanovanja in vstopila, Jaka ji ni sledil, ostal je zunaj pred vrati in zrl v tla.

»Pridi no,« odložila je torbico in se sezula.

Jaka je sedaj gledal v Evin obraz, z očmi se je sprehajal od njenih pegic po licu do velikih rjavih oči in nadaljeval do ustnic, namazanih z roza šminko.

»Kaj je, kaj me tako gledaš?«

Nič ji ni odgovoril.

»A si v redu?«

Naredil je korak naprej, jo prijel za roko in se ji čisto približal. Nagnil se je proti njenemu ušesu in rekel »domov grem.« Pritisnil ji je poljubček na čelo, jo nežno udaril po ritki in odšel.

X

Vsak dan se naučimo nekaj novega in koristnega, če znamo poslušati in slišimo poslušano. Če odpremo oči in vidimo videno. Če vohamo in ... *pripadnice nežnejšega spola lepo dišijo*. Tipamo in okušamo, *pripadnice nežnejšega spola...*

Vsi vzponi in padci so pozitivni, če tako gledaš na njih sam. Lahko so tudi negativni, odvisno od posameznika. Samo naprej, to je naša pot. Ko premagaš oviro ali ko si uresničil eno izmed svojih mali želj, nadaljuj naprej. Nazaj se vrni le, če se boš zadeve lotil na nek drugačen način, sicer se ne boš naučil nič novega in tudi notranje zadovoljstvo bo ostalo nepotešeno.

Če si ena tistih oseb, ki se ob pogledu v ogledalu popraska po glavi in se dnevno vpraša, koja sem ja budala, nič za to.

»Jebi ga.« *Koja si ti budala!* »Sej bo.«

SOBOTA

*Between dreams and nightmares.
Grey day or bright night.
Carrying burden and light walk.
Time pushes the one.*

I

Sobota, 14. maj, 2011, vreme delno oblačno, po drugi uri popoldne se bo razjasnilo. Vsaj tako so rekli. Sobota ni prava sobota, če moraš na ta dan oditi v službo. Jaka je bil doma, hvala bogu. Če ne bi bil odpuščen, bi moral delati tudi v soboto, tako pa je lahko malo dlje poležal in guncal jajca. Pa sedaj, ko nima dela, bi lahko svoj čas kako koristno porabil? Lahko bi postal slaven, zakaj pa ne. Slaven z rekordom, ki bi se zapisal v knjigo rekordov! Maratonsko guncanje jajc.

Ah, grem raje do ogledala, moram nekaj vprašat onga modela.

II

Za sabo je imel neprespano noč. Ko je zapustil Evo, je takoj po prihodu domov skočil pod tuš in direktno v posteljo. Nekaj časa je ležal in čakal, da ga zagrabi spanec. Bil je utrujen, a vseeno ni mogel zaspati. Premetaval se je po postelji in misli so mu švigale na vse strani. Trudil se je izprazniti glavo in misliti na nič. Ko je nazadnje pogledal na uro, je ta kazala 3.55, potem pa ga je le zmanjkalo. Zbudil se je utrujen in zlomljen nekaj čez enajsto uro. Slabo se je počutil, kot bi imel mačka, kot da je bil včeraj zelo fizično aktiven in je danes popolnoma brez moči. Kot da bi pojedel pokvarjeno hrano, ga bi povozil traktor in zatem še nategnil nosorog. Bil je v pizdi, tako po domače rečeno.

V stanovanju je bil sam, ostala dva sostanovalca sta se za vikend odpravila v domače kraje in se bosta vrnila v nedeljo ali ponedeljek, odvisno od študijskega urnika. Nag se je sprehodil do hladilnika, si odprl pivo in ga na dušek izpil. *Rabim nekaj močnejšega.*

V kopalnici se je osvežil in si med umivanjem zob sestavljal nakupovalni seznam. *Kak pirček, šampon, žganica, kruh. Še kaj? Se bom sproti spomnil, kaj še rabim.* Običajno ima do trgovine deset minut počasne hoje. *Lep dan, lahk bi šel se mal pošetat do parkeca.* Vzel je torbo, knjigo in eno pločevinko pira. *Štajerc bit, pa žejen po svetu hodit? Boš ja, prej se bojo mrtvi fukal. Prej bo Gorenjc dal za rundo, ko pa Štajerc pjačo odklono. Evo bi moral poklicati.* Hodil je proti parku, zunaj je bilo prijetno toplo in z vsakim korakom se je počutil bolje. Poiskal je klopco, ki ni bila v senci, ugajalo mu je sonce, ni bilo še premočno, zato se je udobno namestil čez celotno klopco in zaprl oči. Po desetih minutah martinčkanja je v roke vzel telefon in poklical Evo. Zvonilo je. *A se boš javla? Ne boš? Boš? Ne boš?* Prekinil je klic, telefon nastavil na tihi profil in ga spravil v torbo. Razgledal se je po parku, nekaj ljudi z otroci in drugi z psi. *Kje so kaki zeliščarji al pa pjanci? Pol sm dons sam js taka budala.* Pccsss! Orgazmičen zvok, ko se odpre pločevinka piva. Naredil je dva globoka požirka in vtaknil cigareto v usta. *Jebemti šiht, jebem ti seminarsko.* Zazehal je kot da ne bi celo noč spal. *Spat bom šel, najboljše.* Pokončal je cigareto in pivo je izhlapelo. Segel je po torbi in iz nje potegnil knjigo. *Eno, dve poglavji, če bosta kratki, pol pa v trgovino pa neki jest, pa pir, pa žganica. Pa da se ubijem.* Prebiral je vse knjige, od klasik pa vse do novih enodnevnih bukvic, ki so navdušile staro in mlado po celem svetu, čez kakšen mesec pozneje pa opravljale vlogo toaletnega papirja v straniščih avtocestnih postajališč. Najraje je imel knjige, kjer se je zgodba dejansko zgodila. Zgodbe o alpinistih v vseh mogočnih svetovnih gorah, vojne izkušnje ljudi skozi vso človeško zgodovino, športniki, ki so se gnali in presejali meje mogočnega, ljudje, ki so preživeli pekel in ga potem podoživeli s knjigo za druge. Ob teh knjigah se je počutil bolje, bolj motiviranega, te knjige so mu oživele notranji glas in ga potolažile, da je na tem svetu z nekim namenom. Trenutno je bral o gospodu R. Messnerju, njegov intervju v knjigi. Sonce se je premikalo po nebu, on je pa še kar bral. Pozabil je na svet, v katerem živi, in se prenesel v tabor pod veličastno Nango Parbat. *Kolk je cajt, jebemti?* Ko mu je želodec poslal obvestilo. Zaprl je knjigo in poiskal telefon. *Lepo sm ga skor eno urco zabluzo, se mi zdi. Pa trije neodgovorjeni klici? Ahh, Eva.* Vstal je s klopi in se pretegnil, leva noga je bila malo zaspana, zato je z njo potresaval med hojo. Vrnil je klic. »Eva?«

III

»Eva?«

»Oj, Jaki!

»Zdravo Eva, kako si?« S potke je zavil proti drevesom in grmičevju.

»Pa dobr, nič posebnega. To bi js mogla bolj tebe vprašat.«

»Bolj slabo sm spal, drugače pa nič takega. Hodim glih v štacuno.« Prišel je do roba grmičevja, pogledal naokoli, če je kaj ljudi v bližini in se olajšal. *Ode pišček.*

»Kaj nič, ne bo te ubilo, če se enkrat razgovoriš o svojih težavah. Pomaga, veš! Meni je pomagalo, čeprav sem dolgo, predolgo vse v sebi držala.«

»Vem, nočem nekaj jamrat pa se samemu sebi smilit.« *To še kr teče, ko Savica.*

V trenutku se je pred njim pojavil majhen pes in se mu zagnal v nogo. »Jebemti, prekleti cucek.« Sekundni kazalec na uri se ni premaknil za dve mesti, ko je izza istega grmovja prišla še neka starejša gospa. Ko se je pogovarjal po telefonu in se skušal znebiti krvoločne zverine, je pozabil, da še vedno urinira. Poscal je sebe, poscal je psa, poscal je babo. »U pičko mater, koji kurac.« Gospa je pričela zganjati paniko. *Kaj se ti stara kurba dereš.*

»Te pokličem nazaj.« Prekinil je pogovor z Evo in pospravil otepača. *Pizda, še poscat se človek ne more v miru.*

»Poklicala bom policijo, vi ste perverznej, na igrišču pred otroki urinirate in kažete svoj penis. Pedofil ste, pedofil!«

Jaka je še vedno z nogo odriival pobesnelega peklenščka.

»Moj Bobby, o moj Bobby!« Je vreščala in se sklonila, da ga vzame v naročje. »Kaj ga brcate, saj ni žoga. Umazani nasilnej. Bobby, Bobby pridi k mamici.«

Kok mi grejo ti mali psi na kurac, jebem jih vse. A ne Bobby? Zabit ko škorenj.

Gospa je končno uspelo v naročje pospraviti Bobya. Ta pa je potem začel lajati proti Jaki. *Koji kurac se dereš, zakaj se ti mali kurci skos derejo neki u tri pičke materne?* Pogledal je hlačnico, kjer se je poscal. *Prekleti kurac pasji.* Gospa pa je skupaj s psom nadaljevala in ga oštevala. »Da vas ni sram, kako se obnašate ...«

Jaka se je pričel smejati na ves glas, poskušal se je zadržati, pa mu ni uspelo. Hotel ji je kaj odgovoriti, pa žal ni bilo mogoče, imel je smejalni napad.

»Nimate spoštovanja do starejših ljudi, se tukaj tako smejete ...«

»Oprostite.« Planil je še v večji smeh.

»Vi ste na drogah, zato ste tako nori, policijo bom ...«

»Oprostite, res nisem hotel ...« *Jebo te Bobby, da kr po folku ščijem.* »Nisem hotel vas ali Bobya...« *Sej mi solze tečejo.* »Bobyja poscati.«

Gospa je utihnila. Nato pa opazila mokro Jakovo hlačnico. Sedaj, ko ji je to omenil, je občutila, da je Bobby moker. Bobya je odvrгла kot uporabljen tampon, ta pa je zdirjal nekam v grmovje. Odprtih ust je pogledala je svoja oblačila, mokri madeži, ki jih je dobila od Jake in ljubega Bobya, so jo prekrivali od čevljev do vratu.

»Gospa, a ste dobro?« *Bo babo še kap ruknala.*

Prebledela je krilila z rokami od gnusa in šokirana zmajevala z glavo. *Dobra je, te stare babe so za-tegle. Živa, zdrava in bleda kot pička od nune.*

»Mel sem en incident.« Je dejal Evi, ko jo je ponovno poklical.

»Kaj je bilo? Slišala sem dretje in lajanje. Kaj se dogaja, nič mi ni jasno.«

»En mali kurac od psa me je ugriznil.«

»Kaj? A sem te pravilno slišala?«

»Si, pa sploh ni panike. Veliko dretja za nič. V bistvu me ni ugriznil, je poskušal, pa ni mogel dovolj gobca odpret.«

»Dobro, samo, da ni nič hujšega.« Slišal je, kako je izdihnila.

»Kaj pa od včeraj, si kaj boljše?«
 »Sem ja, ne skrbi.«
 »Prideš zvečer k meni, cimra bo pekla pico, pa si vabljen.«
 »Ne.« Pričel je tuhtati, kako naj obrazloži to Evi.
 »Rabim malo časa za sebe. Moram par stvari v glavi pošlihtat, razmislit malo, kako in kaj. Sej veš. Ni mi trenutno do neke družbe, ni pravega razpoloženja.«
 »Te štekam.«
 »A si jezna?«
 »Ah, ne. Ni mi čisto prav, ampak nisem jezna.«
 »OK, veš kaj. Ponedeljek. Ja, v ponedeljek te pokličem, pa se bova dobila, en lep sprehodek pa sladoled. Kaj praviš?«
 »Ne morem. V ponedeljek sem cel dan zasedena. Torek?«
 »Naj bo torek.«
 »OK, komaj čakam.«

Spremenil se bom. Mogoče ne jaz, ampak kako živim. To je potrebno spremenit. Šiht mi ni preveč pri srcu, sam ta problem sem rešo. Hvala Šef, i goni se u vukojobino molzit majku i jebat kravu. Faks je faks. Ne vem, zakaj sem se sploh sem vpisal. Ja vem. Zato, ker se je vpisalo dost sošolcev iz srednje šole, pa sem jim sledil ko ovca. Eva? Eva je kul. Z njo bom v torek govoril. To pa je potem to od mojega življenja. Delo, faks, dvakrat tedenski fuk z Evo in spanje. Gospod Jaka, kaj počnete v prostem času? Dobro vprašanje. Ja veste, kakšno knjigo preberem, pa včasih grem teči. Aha, zelo zanimivo gospod Jaka, občudujem vaš stil življenja. Pa normalno, James Bond mi reč. Jebač grada, odoh ja u Hollywo- od jebat pičke, jebat mafijoze. Naj gre vse u kurac. Na juriš, na juriš po pir. Na juriš, na juriš po pir³. Da se ubijem. Končno je le prišel do trgovine, malo zaspan, malo poscan. Videl je, da ni bilo neke gneče, kar mu je odleglo, da mu ne bo potrebno dolgo čakati v vrsti. Prva postaja, kozmetika. Odšel je na oddelek kozmetike in se odišavil s sprejem po poscanih hlačah. Druga postaja, pijača. Ko jebe vse drugo, to je za današnji dan prioriteta. Sprehodil se je do hladilnika in pograbil dva paketka piva. Če babe rade dobijo šopek rožic, bi dedi bli veseli šesterčka. Plačal je robo, napolnil torbo in odšel.

IV

Bog me nima rad u pičko materno. Popil je še drugo pivo odkar se je vrnil v stanovanje. Šel sem po neko žganico, pa sem se vrno brez nje. Bobby, zjebo si mi sistem. Hrbtno se je vrgel na posteljo z visoko iztegnjeno roko, v kateri je držal pol polno pločevinko življenjskega eliksirja. Pa lahk grem nazaj do trgovine. Ne da se mi zdle. Pizda no. Tako v ležečem položaju je spraznil pločevinko. Mal bom zalegno, pol se stuširam pa grem po Mr. Danielsa. Vstal se je s postelje in odšel odtočit. Poscane hlače je pustil kar na tleh v kopalnici, majico s kratkimi rokavi pa je odložil na stol in se zleknil. Budilka, tebe naštimam za eno urco, raje urco in pol. »Lahko noč.«

»Ahh. Ahhh. Ooo. Oo, ja.« Jaka je ležal na hrbtu in na njem je bila Tina. S svojo mastno pičko se je drgnila ob njegovo nabreklo kurčino. »Mhhhm, kako dobro.« Privzdignila se je, prijela penis za koren ter ga poravnala s svojo muco, iz katere so polzele drobne kapljice pičkinega nektarja. »Hočeš občutit, kako bi ta moja pičkica objela tvojo batino in se po njej drsala?« Nabodla se je, cm za cm ga je sprejela vase. Pri nabadanju na kurac je malce stisnila svojo pičkico, potem ko ni bilo več klobase, s katero bi napolnila še najbolj oddaljene koticke žemljice. Veliko mesnato joško si je ponesla do ust in se polizala po otrdeli bradavički. »Igraj se.« Jakove roke so se znašle na njenih prsih, stiskala je pičko in čisto malo, skoraj neopazno krožila z boki. Z globokim dihanjem je nagnila glavo na levo

3 Slovenska partizanska pesem – Na juriš.

in se od užitka ugriznila v ustnico. Tako se je zadrževala, mučila samo sebe, se rajcala. Sedela je na trdem kurcu, pripravljenem za strelske vaje in imela ga je pod kontrolo. Ko je tako stiskala svojo pičkico, je čutila utrip Jakovega srca na žili na njegovem kurcu. Z rokami se je naslonila na njegova ramena, sprostita pičko in ga grobo poljubila. Ugriznila ga je na vrat, za uho in mu rekla. »Pofukala te bom! Ne morem več samo sedet.« V usta mu je ponesla svojo bradavičko. Počasi in globoko, počasi in globoko, on pa naj še malo čara z bradavičko. »Ahhhhh, fuck! Ta kurac bo imel nekega dne spomenik postavljen.« Zravnila se je in dvignila v višjo prestavo. Na Jakovem kurcu je izvajala atletske disciplinane teke na ovire. Od mokre pičke so se cedile kapljice in se razlivalo po žilavem kurcu, ki se je bleščal v mesečini. Zdaj ga vidiš, zdaj ne. Med globokim vzdihovanjem je nekaj nerazumljivo govorila. Nasadila se je na kurac, za trenutek postala in izustila. »Sužnja bom temu kurcu, on je božanstvo med smrtniki.« Še bolj divje je naskakovala kurca, malo prej so kapljice še drsele po deblu navzdol, sedaj pa so že špricale okoli. »Prišlo. Ooo. Oooo. Fuck, ja.« Skoraj zadrla se je v luno. »Nabij me na kurac, naj pojezdim v raj!« Z roko mu je šla čez trebuh in mu pustila sledi nohtov. »Prišlo mi bo. Prišlo mi bo. Pršššllllloo.«

Pršlo mi je? Kaj je zdej to? Prebudil se je cel neumen in raztresen. Občutil je mokro, sluzasto spermo v bokсарicah, potem se pa še na lastne oči prepričal, da je res. *Kaj sem to sanjal, da mi je kr pršlo. Jebemti Tina.* Kakšne so bile sanje, se ni spomnil, tam je bila Tina in ona ga je pripravila do izstrelitve, to sta bili edini dejstvi, ki jih je poznal. Bokсарice so se pridružile hlačam na kopalniških tleh. *Sam posrat se še moram.* Umil si je penis in se zastrmel v ogledalo. *Tina, kera prasica! To babo bom enkrat fuko, pa če bo zaradi tega konc sveta.* Oblekel je prve kose oblačil, ki so mu prišli pod roke, pograbil denarnico in odšel proti vratom. *Mr. Daniels čaka.* Oglasila se je budilka. *O, pizda. Prehitevam dogodke, ni še toliko ura. Bolj počasi in po pameti.* Odprl je novo pivo.

V

»Bi to bilo vse?«

»Dajte mi še ene cigarete.«

Zapustil je trgovino in se usedel na klop pred trgovino. Prižgal si je cigareto. *Jest bi neki mogo. Burek? Burek se dobro sliši.*

»Kje si ljubček.« Prisedla je Tina.

»Tina!« *Od kje si ti pizda zdej prlezla, ni dvajset minut minilo, ko si me še jahala.*

»Sm bla s prijatlcu mal okoli, kavica, tortica. Pol sm pa tebe vidla tu sedet.«

»Pa evo, sm skočo tule v štacuno, enga skado. Pa bom počasi mahnil domov.« Ni se mu dalo pogovarjat z njo. Na hitro se ji bo izmuznil in se vrnil domov, da se pogovori z Mr. Danielsom. Dani je edini, ki mu bo danes namenil čas.

»Dej čist kratko, ko sm pustila avto kr na pločniku z vsemi štirimi, tamalo pa mama doma čuva. Kaj je Šef hotel potem včeraj?«

Pogledal je v tla, pogledal je Tino in se zazrl nekam levo od njenega obraza. »Odpuščen.«

»A me jebeš?« Tina je kar prebledela.

»Žal ne. A je to mogoče neke vrste ponudba?« Nasmehnil se je in pogled vrnil v tla.

»Pička mu materna, ga bom pa skurcala ob priliki.« Bilo ji je žal Jake. Vedela je, da ne bo dolgo ostal na tem delovnem mestu, ampak vedno je prehitro in nikoli ni pravi čas.

»Sej ni panike.« Vstal je in se z nogo naslonil na rob klope. »Bom spremenil nekaj stvari v življenju, pa bom to vzel za prvi korak.«

»Že imaš kaj določenega v mislih?

»Nič točnega, ampak se mi dozdeva, da bi moral nekaj ukreniti s faksom in mogoče malo okolje zamenjat.« Stopil je na stran, se obrnil od Tine in ugasnil cigareto.

»Pizda! Potem se ne bova več toliko videla.« Vstala je tudi Tina in mu položila roko na prsi.
»Hm, če bi bil ti malo starejši, bi te takoj zahaklala.« Bolj kot Jaku je slednje dejala sama sebi in hitro nadaljevala, preden bi Jaka sploh lahko odprl usta. »Kakor koli, preden menjaš okolje, se javi. Da ne bi kr tak spizdo.« Objela ga je, nato pa sta šla proti pločniku z avtom.
»A te zapelem domov?« ga je vprašala, ko sta se gledala čez odprto okno avtomobila.
»Ni treba. Sm čisto blizu, pa še v pekarni se morm ustavit.«
»Pa res mi javi, ko bo kaj novega s tvoje strani.«
»Bom.« Odmaknil se je od okna, ni pa odvrnil pogleda. »Sem imel sanje o tebi malo prej. In tu si zdaj, usoda ali naključje?«
Ob tem izgovorjenem stavku se mu je odkritosrčno zasmejala. »Moški, ki sanja o ženski, ima ali nočno moro ali mokre sanje.« Nagajivo ga je pogledala, »glede na to, da nisi neki jezen na mene in me ne sovražiš, sklepam ...«
»Dober fuk je bil.« Oba sta se zasmejala.
»Še kdaj drugič.« Zapeljivo si je zataknila šop las za uho.
»Ne seri mala.«

»Sirov burek in eno štručko s hrenovko prosim.«
Lačen ne bom, žejen ne bom, za pušit mam. Še kaj? Bolš da ne, ker ne mislim več ven dons hodit. Preostanek dneva bom preživel v gatah na fotelju z burekom pod pazduho, čikom v gobcu in glažom v roki. Jebe se mi!

VI

Kurc pa ta življenjska vprašanja, na katera ni odgovorov. Prispel je domov ter se spravil v domačo delovno-razmišljajočo uniformo, boksarice. Burek je zmazal, štručko pa pustil za pozneje. Pivo in cigareta za sladico po glavni jedi. Še eno pivo in cigareta za ogrevanje pred pogovorom z gospodom Danielsom. Prižgal si je glasbo, takšno umirjeno in poslušno elektroniko, ki bi bolj zažigala v kakšnem baru na plaži, kot v stanovanje sredi mesta. Čilam, pijem, movam na musko, gledam bejbe, ena mi ga puši, druga piha po meni z pahljačo, to je to, jebe se mi. A je tako Senior Daniels? Zvoniti je začel mobilni telefon. Vstal je s prestola in iz žepa hlač potegnili telefon, ga utišal in izklopil. Ni me. Uzela me magla. Jack in Jaka imata gosposki pogovor danes.

*Ali sem srečen? Se mi zdi, da ne.
Zakaj ne? Ne vem.
Dnar? Za burek pa pir.
Zdravje? Ni problemov
Ljubezen? Ni glih ljubezen, kar poznam in imam trenutno v življenju.
Prijatelji? So.
Služba? Hahaha, ta je dobra.
Faks? Ne, nisem na pravem mestu.
Šport? Premalo. Ni časa, ni volje, ne vem kaj. Sami izgovori.
Hobiji? Kakšni hobiji, mogoče kakšna knjiga.*

*Zajebi nek šiht, ali državno ali kakšno zasebno službo. V vsakem primeru se bom jebal za nekoga drugega, kjer bom jaz pobral drobiž, nekdo nad mano pa puno vrečo. Neki za sebe bi mogo nardit, kaj izumit, kaj novga upelat. Neko svojo firmo, ki bi delala na področju ...
Pizda sej nič ne znam, srednja štomarska šola. Električna je edina pička, ki se ne pusti šlatat. To vem, ta faks je pa tud kurac kej doprinesel mojemu znanju. Evo mene, mozag se je upalil! Delal bom biolo-*

ško razgradljivo zobno nitko, zobna nitka iz ritnih kocin.

Starši? Se ne slišimo dosti, ampak se razumemo.

Brat? Isto.

Avto? Še vozi, noče crknat stara kurba.

Seks? Je nekaj z Evo, malo boljše kot drkat.

Otroci? Še plavajo.

Hiša? Pa nisem jaz polž.

U pičko mater še s temi če-ji. Če bi imel denar, če bi imel talent za fuzbal, če bi se rodil na Nizozemskem in ne v Sloveniji, če bi imel ... Vsi bi nekaj, če bi. Če bi, bi tudi jaz, tako pa tega ni in se lepo po domače povedano jebi! Kdaj se je življenje tako zakompliciralo? Kdaj, zakaj smo se tako razvadili in se tako zelo razlikujemo od ljudi, ki so živeli petdeset in še več let nazaj? Kdaj bomo spet zadovoljni z malimi in preprostimi rečmi in ne bomo več tako razvajeni? Kdaj se bo denar pomaknil na sekundarno, terciarno ali na milijavžntciarno mesto našega obstoja. Mr. Jack, vaše mnenje?

Še en preblisk, tokrat za izdelek, ki se bo prodajal na TV-ju.

Ste eden tistih, ki vsakodnevno dihalo zrak?

Ste se vprašali, zakaj nima zrak boljšega okusa?

Če ste na obe vprašanji odgovorili z da, imamo za vas nov pripomoček, ki je višek dihalne tehnologije.

Predstavljamo vam Breath Sweet ali na kratko BS. Gre za neverjetno funkcionalen aparat za dihanje.

BS vtaknemo v usta kot dudo in skozi njega preprosto dihamo. BS je revolucionaren zaradi posebnega vložka, ki daje zraku okus, tako so na voljo okusi jabolko-cimet, jagoda-malina in ocean. BS je zelo majhen in lahek, prav tako vedno in povsod pripravljen na uporabo. Pospravite ga lahko kar v žep ali torbico in ste že

na poti. Akcijska cena znaša samo 29,99 €. Če pokličete v naslednjih petih minutah pa dobite zraven še dodaten BS popolnoma zastonj. In ne! Nismo še končali, priložili vam še bomo limited edition filter z okusom tropskega gozda. Ne odlašajte s klicem, pokličite 080-0000 in si zagotovite vaš BS še danes.

Vstal je iz fotelja in se odpravil do okna. Prižgal je cigareto in se napol usedel čez okno, tako da mu je leva noga bingljala v prazno. Zagledal se je v daljavo, kjer so se videli rahli obrisi gora. Troblja ga je pripeljala iz zasanjanosti nazaj. Pogledal je dol in v avtu videl moškega mahati z rokami v avtu in s prstom žugati nekemu vozniku skuterja. *Jebemti ta ljubljanski promet, pa folk, pa vse avte in hrup in v kurcu luft, pa jebeno meglo. Kje si Mr. Daniels?*

Poiskal je steklenico in kozarec. Odvil je zamašek in povohal. *Mmm, BS z okusom JD-ja.*

Vem kaj, ven morm. Juter grem ven! Če ga tule žerem, se bom napil, sam seb smilo, pa razmišljal o zakompliciranih scenarijih življenja. Zajebi to, ven morm. Nekam v gore malo hodit. Ne preveč težko, ampak eno tako lepo turco da odmorim mozag.

In potem smo tu, točno tu. Se pravi prvo, kdaj sem bil zadovoljen z življenjem, ki sem ga vodil, in drugo, kaj storiti in spremeniti, da pridem nazaj do občutka sreče, ali koji kurac je že to. Bolj kot razmišljam, vidim, da so droge ali alkohol odgovor na dosti vprašanj. Mr. Jack, torej? Kdaj sem bil srečen v tem obdobju študenta? Ne bolj široko moram gledati. Kdaj sem bil srečen v življenju?

VII

Nalil si je nov kozarec, zamenjal glasbo z elektronike na reggae in povlekel fotelj k oknu.

Tako je že bolje. Namestil se je v naslonjač in naslonil noge na okensko polico, tako da so mu stopala mahala čez okno. Kje bova začela Jack, kaj ti misliš? A greva od začetka do današnjega dne, ali obra-

tno?

»Popij nešto, loše izgledaš.« *Hvala za vašo skrb g. Daniels.* Če pa kaj Štajerca boli, je pa gledati prazen kozarec, tako si je z veseljem natočil novo dozo. *Bova šla od začetka, tako bo najbolje. Od takrat, ko me je foter mel poln kurac in me je poslal v pičko materno, pa do včeraj, ko me je Šefimel poln kurac in me poslal v pičko materno.*

Kad sam bio mali klinac, te je luštno blo ...

Napel je možgane in pričel vrtati po preteklosti. Spominjal se je otroških norčij in igranja šaha s starim očetom. Spomnil se je družinskih počitnic v Puli. Spomnil se je lovljenja sosedovih kokoši in rib iz vaškega potoka. *Tu sem bil srečen, sam sem bil otrok. To ne šteje. Sej se je lepo spominjat takšnih stvari, pa ni zdle cajt pravi. A je tako Jacky?* Nov požirek, nova doza in premik naprej po prehojeni poti.

Spomin se je ustavil v četrtem razredu osnovne šole, v tem letu je pričel trenirati roket. Edini šport, ki ga je do tedaj prakticiral ali spremljal, je bilo igranje med dvema ognjema pri športni vzgoji. Z roketom je pričel zaradi svojega najboljšega prijatelja, najboljšega prijatelja v tistih prvih razredih osnovne šole. *Pitaj Boga, kje je zdaj Klemen?*

Klemen je pričel trenirati zaradi svojega očeta. Ta je bil TV športni navdušenec in tako se je nekaj njegove energije preneslo na sina. Ker pa sta bila najboljša prijatelja, se je Jaki zdelo, da bi se tudi sam preizkusil. Tako se je nekega dne na kolesu popoldne po šoli odpravil v bližnji kraj na prvi trening rokomet. Treningi so potekali dvakrat tedensko, enkrat mesečno je bila kakšna tekma z drugim manjšim klubom iz okolice. *Samo, da je bila žoga, pa da smo lahko divjali okoli.*

Trener je v Jaki videl nekaj talenta in ga je tako po dveh letih igranja poslal na trening v Celje. Jakovo življenje pa se je s tem zelo spremenilo. Iz dvakrat tedenskega treniranja je postalo petkrat tedensko. Vožnjo s kolesom je zamenjal za vožnjo z avtobusom. Prosti čas, ki ga je imel prej, pa se je razdelil med delanje domače naloge in čakanje avtobusa po treningu.

Takrat sem tudi bil srečen, sicer nisem videl nič drugega kot tisto žogo, tudi nisem imel časa za kaj drugega, ampak mi je ustrezalo. Še vedno sem bil klinac, ni bil mozag sposoben kej mislit. Sam tole ni slabo razmišljanje. Mam prav? Seveda imam. Mr. Jack, piši! Poiskal je pisalo in iz beležke iztrgal list papirja. Nanj je na veliko, skoraj čez cel list napisal. Šport. Neki trenirat.

Rokomet, do sem smo pršli, gremo dalje, zakaj pa ne, saj nam dobro gre. Tako je treniral iz dneva v dan, med vikendom tekme in tedni so minevali. *Pol sm pa neho.* Enkrat si je na treningu poškodoval nogo. Zdravnik mu je rekel, da mora počivati vsaj štiri tedne. Lahko je hodil, ni pa mogel teči ali se z vso težo nasloniti na nogo. Štiri tedne brez športa. *Pizda ej, to je bil šok. Kr naenkrat sm mel ful cajta. Ni mi blo treba takoj po šoli domov, zamenjat torbo, it z busom v Cele na trening pa pridit od sedmih zvečer domov, ko sem se najedo, naredo nalogo mal pogledo TV in spizdo spat. Tako sem pršo počasi domov, pa se fukno na kavč, mal šalto po kanalih, pojedjo normalno kosilo kot gospod, šel mal ven, spet gledjo TV, cajta ko blata. Pa nič mi ni blo treba delat. Pa se mi je zadopadl, pol sm pa neho trenirat. En dan, pa sem iz polno zasedenega prišo na nič zasedenega. Kaj, če si ne bi takrat noge zjebo? Jebi ga, tako sem zaključjo s treningi v osmem razredu, konec osmega razreda in tako konec roketnih sanj.*

Konec osnovne šole je pomenil začetek srednje šole. Vso svojo pozornost je imel Jaka usmerjeno v roket, tako je tudi imel namen nadaljevati šolanje na športni gimnaziji.

Ni rokomet, ni športne gimnazije. Kam da grem zapravljat čas?

Ocene je imel dobre, niso bile briljantne, ampak bi mu z malo sreče uspelo priti na kakšno gimnazijo. Vendar se za to ni odločil, če ni rokomet več na načrtu, je hotel končati vsaj neko šolo ki bi mu prinesla poklic po izobraževanju. Tehniška šola, samo katera je prava, je ostalo odprto vprašanje.

Grem na štomarsko. Zakaj? Nimam pojma, kam pa drugam? Lahko strojna, kemijska, prometna, računalniška ... Sej je poln kurac teh šol, js sm pač končal na štomu. Punce imajo rade štomarje. Niti ne, bolj vodovodarje, iz enih spletnih filmčkov sem se naučil par stvari. On pride, mal odpre omaro,

vrže uč not in ko se model obrne, mu ga bejba že drka in mu pravi, da nima dnarja. To obdobje srednje šole je tako sivo in nevtrarno. Pizda, sej ne vem, al sm bil srečen al ne. Zajebi to, gremo dalje, se že bližamo h koncu našega potovanja. Mr. Jack, kje si? Ni te, to morm popraviti.

Matura. Kera pizdarija. Celo srednjo so nas pegal za to maturo, kak je težko, kak moraš vse vedet. Lagano si naredo. Po maturi pa nov korak v neznanu. Fakulteta.

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za elektrotehniko je bila naslednja postaja s katero je Jaka pričel obremenjevati spominske celice. Faks ja. Pa da vidmo, kak je blo tu, oziroma je tu. Faks sm falo, s tem mislim, da se oba strinjava, g. Daniels. Mesec ali dva po začetku faksa sm pa začel delat. Neko sranje od dela, študentsko delo, ko ga nihče ni hoto delat, zato sm ga pa tud dobo. Pizda, sm menjo te šihte ko gate, eno bolj zjebano ko drugo. Sej, če sem čist realen, je blo vozičkanje še najboljša služba, ki sem jo opravljal do sedaj. Kero sranje od živleja...

Izpraznil je kozarec in potegnul še en globok požirek kar iz steklenice. Sprehajati se je začel po malem stanovanju. Prižgal je cigareto in nadaljeval z delanjem krogov. Pokadil je in se malce umiril. Da se je še malo zamotil, je v pralni stroj stlačil hlače in spodnje perilo ter prižgal pralni stroj. Odšel je še do hladilnika in iz njega vzel pločevinko piva. Za žejo. Sej o faksu tud ni kej dost za razmišljat. Pijanice, kolegi, kakšen izlet in zajebancija. Tu sem bil na momente srečen. Bit pjan v družbi kolegov in se zezat nek v Črni Gori, ko te živ kurac ne pozna. Življenje je lepo. Pijača in kolegi je nakracal na drugi iztrgan list iz beležke. Iztrgal je še tretji list in ga popisal. Potovati? Tiho je strmel v ta list, nato pa ga je zmečkal in vrgel na mizo. Eva je tudi ena pozitivna stvar. Me Eva osrečuje, sem srečen v njeni družbi? Ja in ne, ne vem. Ko nisva skupaj, je nikoli ne pogrešam in ko se vidiva, tudi ni neke želje, da je nočem več izpustiti izpred svojih oči. Občutki do Eve so čisto drugačni kot do Vesne. »Vesna.« Jebala te Vesna!

Jack! Pa iz kje si ti pizdun Vesno ven izbrsko? Kratko, sladko in več ali manj se mi zdi, da so se zadeve odvijale v moji glavi in ne v resničnem življenju. Vesna je bila Jakova sošolka v prvem letniku. Ponačljala je letnik, zato ni obiskovala vseh predavanj. Spoznala sta se enkrat, ko sta oba čakala pred kabinetom profesorja na njegovih govorilnih urah. Bila je zelo čedna. Takrat sta si sedela nasproti na klopi ob zidu v hodniku, naskrivaj jo je opazoval. In ko so ji lasje padli čez oči, jih ni odmaknila z roko, temveč je našobila ustnice in jih odpihnila, pri tem pa še malo zavila navzgor z očmi. Ob tem se mu je na obrazu narisal nasmešek. Taka srčkana je bla, pizda, ne vem, kak drugač naj to rečem. Potem, ko pa sva malo govorila, ovo, ono, je pa nekaj omenila, ne vem točno zakaj, »moj fant ima tudi ...« Fant!

Pa normalno, da ma taka baba tipa. Jaka, kaj si pa ti mislil?

Po tem dnevu se dolgo nista videla, minila sta dobra dva meseca, ko sta se ponovno znašla v istem prostoru. Predavanja skupaj z ostalimi 70 študenti. Med pavzo je v razredu ostalo malo ljudi, med njimi tudi ona dva. Vprašala ga je, če bi šel po predavanjih nekaj pojest. Ker ni imel časa za kosilo, ji je preprosto rekel »mogoče naslednjič.« Minil je še en mesec, ko pa je dobil elektronsko pošto od Vesne v zvezi s predmetom ki sta ga oba obiskovala. Nekaj elektronskih sporočil, SMS-i in kratki pogovori preko FB-ja so bili pokazatelji, da sta en drugemu všeč. Potem pa se je zgodil ponedeljek, ki je vse skupaj malo zakompliciral.

Takrat mi je pisala, če grem proti večeru z njo na sprehod, nisem šel. Ne vem zakaj ne, kaj je že bilo? Ko sm bil v postli zvečer, sm bil jezn, žalosten, utrujen, potrebn, pa ne vem kaj še vse. Hoto sm it z njo, pa nism šel. Komaj sem čakal da mine noč, da mine jutro, da ji lahko pošljem SMS. »Oj, a vabilo za sprehod velja mogoče še danes?« To sm ji poslal, pol sm pa čakal na odgovor, deset minut, ena ura, ura in pol pa še nič. Končno SMS od Vesne. »Ne.« Sm se mislo kr razjokat pa fuknat tefefon nekam. Pol pa še en SMS. »Danes je slabše vreme kot je bilo včeraj. Prideš raje do mene na čaj?«

Mr. Dani, veš! Vesna, za njo bi lahko rekel, da je bila uresničena sanjska ženska. Mela je fanta. Js sem bil, ne vem, mogoče razvedrilo, bilo ji je dolgčas, ne vem. Ne vem, kaj sem bil js njej, vem, kaj je bla ona meni. Nov list je popisal z »V« in »podobna V baba.« Mogoče mi pa zato ni Eva tolk všeč, ker me

je Vesna zjebala. Kaj, če spoznaš svojo sanjsko osebo? Kaj, če se zbližaš s to sanjsko osebo in te potem pusti, kot da nisi nič? Prasica! Ko enkrat ješ kot kralj, se je težko nazaj na smeti privaditi. Ta pička me je kr ožigosala, čeprav sem se vedno nazaj držal, nikol nisem bil čisto sproščen v njeni družbi, tudi se ji nisem čisto odprl. Prasica ena! Sej ni prasica, tak cukerček je. Ugasnil je glasbo in se ponovno zagledal nekam ven v daljavo. Ni prasica. »Ona je labodka, js pa puran.«

U kurac naj gre vse. Juter grem ven, mal v hribe. Odvlekel se je do postelje in se usedel na rob. V rokah je še vedno držal steklenico v kateri je bilo še malo manj kot kakšen deci pijače. Z omarice je pograbil budilko in jo nastavil na 4.30. Zjutri najprej mrzel tuš, nek futer, pa pičim nekam v Savinjske Alpe. Kot kakšen pirat na proslavi po uspešnem plenjenju je dvignil steklenico in nagnil do zadnje kaplje. Aagrrhh, pa sem spreman za spanje.

Uuu, jebemti, skor bi pozabil. Dnar, keš, pare, flike, money, €, \$; kupček Cankarjev se je znašel na še enem utrzanem listu.

VIII

Preteklost je. Kar je bilo, je bilo. Mogoče se bodo zgodile podobne stvari, nikoli iste, kar velja za dobro in slabo. Dobra šola je zgodovina, marsikaj se lahko naučiš iz lastnih ali tujih zajebkov. Uči se, postani modrejši in močnejši. Če gre osel na led samo enkrat, pojdi dvakrat, trikrat. In ko nam je žal, da so se določene zadeve končale, da se niso izšle po naših pričakovanjih, da nismo nečesa storili in je ta vlak odpeljal – Kaj potem? Nič potem. Jebi ga!

Ko sem včasih slabe volje, si na kurac narišem smeškota. Potem pa vedno, ko ga vzamem v roke in ga pogledam, postanem boljše volje. Kurac s smeškotom in ko ga otreseš, ti kima in se smeji, ni šans, da ostaneš ravnodušen. Sej bo!

NEDELJA

*Uncharted seas and unknown lands.
Make memories on the way.
Beware the siren's song.
Eyes and mind on now.*

I

Nedelja, dan, ko se ne dela, dan za obisk svete maše, dan za govejo župco, dan za poslušanje čestitk na domačem radiu, dan za prebolevanje mačka, dan za pranje in glancanje avtomobila. *Men gre nedelja na kurac, ne vem zakaj, mogoče sem neke vrste diskriminator.* Nedelja ali Sunday. Ne delja, Sunday. *Kje so ti Angleži našli sončni dan ali sončev dan?* Nedelja je vikend, pa ni več vikend. Mislim, da zaradi nedelje ljudje ne marajo ponedeljka. *Men je ponedelek kul, kdo zdej diskriminira?* Nedelja je tudi vsakotedenski novoletni večer. Danes še, jutri pa neham pit, neham kadit, neham jest sladkarije, začnem obiskovati fitness. Takšen malo nateganski dan.

II

Odvlekel se je v kopalnico in odprl vodo. Pod tuš je potisnil roko. Kurja koža, naježene dlake in penis, ki se je potegnil nazaj kot želva v oklep so bili pokazatelji temperature vode. Stopil je v ledeni pekel. *Kurba je mrzla, prasicca. Jebo ti sunce.* Obrnil se je, da ga je voda zalila še po hrbtu. *Pa ne me jebat, kok je mrzla.* Drgetajoč se je na hitro obrisal ter oblekel majico in hlače. *Pa sej sem čist dober, mal vode mi manjka, drugač pa vse štima. Ni nekega mačka.* Zobno pasto je namazal na ščetko in se usedel na zaprto straniščno školjko ter si počasi pričel drgniti zobe.

Človek je sestavljen iz tam nekje 65 % vode. Voda v naravi kroži, 50–60 %, ki je pade na Zemljo, se vrne nazaj v ozračje. Če pade na tla, jo posrka rastlina ali zemlja, podtalnica pa jo odnese v jezero, reko ali morje. To v bistvu pomeni, da se bom reinkarniral, bom nekaj drugega, če me ne bodo zakuril ali pa dal v glaž za murke pa na polico, ko me bo nesl. Ponovno rojstvo, novo utelešenje, neko to sranje. Čist mogoče bom enkrat hrast, pa delček mene bo Mura, še en delček bo meduza v Sredozemskem morju. Zajebano! Najraje bi bil taka mala sramna uš med nogicami ene mlade babe s pičko za sosedo in ritko kot turistično destinacijo. Kaj dela mozag, ko ga z alkoholom dopingiraš. Z mrzlo vodo si je splahnil obraz. Mogel bi eno rakijo za želodec. Pa eno za glavo. Pa eno za povrh za vsak slučaj. Pol pa lahko začnem šlogat, pa ne klasično iz skodelice kave, ampak napredno iz straniščne školjke.

Popil je še sedmi kozarec vode. Z vodo je napolnil tudi tri plastenke in jih pospravil v nahrbtnik. Vase je vrgel štručko od včeraj in sedel za računalnik. Po spletu je pobrskal, kam bi se lahko odpravil. *Nekam v Savinjske bi šel.* Brskal je in se potem odločal med Ledinskim vrhom in Krofičko. *Kovanec bo odločil.* Frcnil ga je v zrak. *Ledinski vrh naj bo! Jaz pa pojdem in zasejem dobro voljo⁴...* V nahrbtnik je stlačil še rezervna oblačila, knjigo, beležko in liste, ki jih je popisal prejšnji večer, se oblekel, obul in odšel proti avtomobilu. *Nek na pumpi bom kupo še kak sendvič pa čokolado in ga lahko pičim.*

III

Avto je parkiral na majhen makadamski prostor ob cesti ter globoko vdihnil svež in malo vlažen zrak. Dobro si je zavezal čevlje in si na rame ponesel nahrbtnik. Stopil je do reke in odtočil; kar gre noter, mora tudi ven. Krajši sprehod po cesti ga je pripeljal do poti, pri kateri je stala tabla z napisom v dveh vrsticah »Dom na Okrešlju. Odprt.« *Ni neki folka, sam dva avta poleg mojga.* Nadaljeval je po poti in prispel do slapa Rinka in Orlovega gnezda.

Pričel se je vzpenjati proti Okrešlju. S hojo navzgor mu je uspelo misliti na nič. Vzpenjal se je po potki in po lesenih stopnicah v spremstvu žuborenja Savinje in slapa Rinka. Izvir Savinje, rdeč na-

4 Kekec – Kekčeva pesem.

pis na skali nad skoraj lužico vode. *Dobra, mrzla, pol, ko se bom vračal, jo bom mal nalil v prazne flaše.* Pogledal je v smer, kamor se je iztekala voda. *Svašta! Tale špukec vode, ko ga tule gledam bo enkrat sestavljal Črno morje.* Splahnil si je obraz in nadaljeval. Čez gozd ga je pot popeljala do doma na Okrešlju, ni se ustavil. Novi koraki mimo kočice in naprej do razpotja. Občudoval je okolico in sledil markacijam. Sam v naravi, svež zrak in gore. Oblaki, ki kot nagajive punce razkrivajo in nazaj skrivajo svoje hribčke. To ni za vsakogar in tudi, če že gledaš, še ne pomeni, da se lahko dotikaš. *Naprej, ne samo gledat!* Naprej po potki čez hudournik, naprej po travnatem pobočju, naprej čez rušje, naprej strmo navzgor v skalo, naprej do bivaka pod Mrzlim vrhom. *Lesena kučica med skalo in rušjem, mogo bi Jacka od včeraj sem prnest, pa kr tu počakat do jutra.* Par požirkov vode, par korakov in tabla, ki označuje mejo. Savinjsko sedlo in meja z Avstrijo. *Pa sm jodlar. »JODL, JODL.« Še dobro da sem sam, bi še kdo mislil, da sem fukjen mal, ko se tu derem.* Naprej po Avstrijski strani Alp, naprej po melišču do Jezerskega sedla. *Še mal, pa sm tam.* Naprej mimo travnatega pobočja po grebenski poti proti vrhu. Ledinski vrh. Odložil je nahrbtnik in gledal. Gledal je kakšno minuto proti vzhodu in se počasi obračal kot kazalec na uri. Ko je zaključil cel krog, je minilo dvajset minut. *Lepo je. Tako, tako, osvobajajoče, čisto, nedolžno, ne vem, res ne vem.*

Iz vrha je opazil še eno travnato področje. To je bilo obsijano s soncem in po tem se je sedaj sprehal. Odprl in obrnil je nahrbtnik na glavo, da ga je izpraznil. Razgrnil ga je na tla in se nanj usedel. Slek si je majico, sezul čevlje in nogavice in tako obsedel. Iz kupa je izbrskal svežo majico ter si jo nadel. Popil je še nekaj vode, zraven pa pojedel polovico čokolade. *Fino fajn, takole sedet na takem placu, to ti je luksuz.* Pobral je knjigo in se miselno prestavil v drug svet. Malo je bral, malo pogledoval naokoli, malo jedel. *Bi pa en pirček paso.* Sam pri sebi se je nasmehnil in nagnil plastenko z vodo. *Dobr tale pirček.* Majica in preznojene nogavice so se sušile pogrnjene po tleh na travi. *Mogo bom počasi it.* Obul si je čiste nogavice. *Najedo sm se, napil tud, odpočil. Ni druge, počasi pot pod noge.* Nahrbtnik si je potegnil izpod riti in na dno vanj položil umazana oblačila. V vrečko je pospravil smeti in jo naslednjo dal v nahrbtnik. *Flaše bom še rabo.* Pospravil je še knjigo, beležko in prazni plastenki. Tretja je vsebovala še nekaj vode, zato jo je položil v stranski žep nahrbtnika. Poleg so ostali samo še listi. *Pa da vidim, kaj sem poštuđiro včeraj. Če se pijani in trezni jaz strinjata.* Pobral je listič in ga prebral. V listič je strmel dobro minuto, potem pa pograbil še druge s tleh in jih zmečkal v kepo. *Ne bom zdle tule misli onesnaževal s tem sranjem. Tak mi je fajn, ko nič ne mislim, ko me nič ne skrbi, ko lahko dejansko rečem» JE BE SE MI ZA VSE!«*

Spuščal se je s polžjo hitrostjo in pogledoval po okoliških gorah. Ni hotel oditi. Občutek brez skrbi, žalosti, jeze, hlinjenja, nesreče se je zmanjševal z vsakim korakom. Mimo bivaka, mimo kočice na Okrešlju, zdelo se mu je, da ne hodi ampak lebdi. Pri izviro se je ustavil in napolnil prazne plastenke. *Še maks i trideset minut do avta.*

Glavo je naslonil na volan in tako obstal. Mrmral si je refren pesmi, ki mu je ostala v glavi od včeraj. *»Don't worry bout a thing. 'Cause every little thing gonna be all right.»⁵* Vzravnal se je v sedežu, se privezal, prižgal avtomobil, povečal glasnost na radiu ter se pogledal v vzvratno ogledalo. *»Back to reality motherfucker,«* v glasu Samuel L. Jacksona.

Med vožnjo je poklical Tomaža in se z njim dogovoril za pijačo. Rad se je vozil z avtomobilom. Ni bil tiste sorte ljudi, ki gre z avtomobilom v dvesto metrov oddaljeno trgovino. Ti ljudje so mu šli na živce, tudi znanci, ki so to prakticirali. Podobno kot hoja v naravi in gorah je bila občasno tudi vožnja z avtomobilom nekakšne vrste pobeg. Posebej, ko je bila prazna cesta in si je lahko prilagodil pravila, tako kot sedaj. Odprl je okno, da ga je veter bičal po obrazu. RHCP so se slišali nabijati iz radia, ko je drvel s 40 km/h po cesti z omejitvijo 70 km/h. Glasno je prepeval zraven pevca oziroma spuščal glasove, ki naj bi bili besedilo. Če ga ne bi preglasila glasba, bi si lahko predstavljali paritve-

ne klice rahlo motene divje svinje. S Tomažem se bosta dobila v istem baru, kjer je bil včeraj sam. Gostilna je gostilna, pivo je pivo, natararice so tisti čar gostiln. Firme in podjetja propadajo v krizi, neka beznica z eno žensko in dvema pijančkoma pa kljubuje vsemu. Niti ni potrebno, da je ta ženska nek cvet lepote, lahko je stara in ovenela s konjskim nasmehom in kozjo bradico. Zato tukaj nastopi pivo; mislim, da ni deda, ki vsaj enkrat ne bi nekemu drugemu prišepnil, »veš kaj, tale baba je pa z vsakim pirom boljša.« Tako kot alkohol vpliva na moško razsodnost, tako denar vpliva na žensko. Pa sej smo vsi samo ljudje! Tako si lahko včasih privoščimo izgovore, kot so, »kar z Urško sm spal, pizda sem bil pijan« in »Uroš, sej ni neki posebn, vozi pa vseeno športni avto.« Bližal se je svojemu cilju. Zapeljal je na parkirni prostor. *Lahko bi ona delala, ko včeraj, upam, da dela. Tista ritka bi mi res polepšala dan.* Parkiral je, si prižgal cigareto in ko je tako pihal oblačke dima, se je za njegovim hrptom sprehodila do svojega avtomobila tista gospodična z božansko ritko, izza vogala pa se je prikazal Tomaž na skuterju.

IV

»Pa kje si ti bumbar.«

»Ti bom dal js bumbarja.« Jaka je frcnil ogorek skozi rešetko v kanal. »Ti kurba nagačena. A boš dal za pir, al se boma sam gledala tule?« Podala sta si roke in krenila proti baru. Okupirala sta mizo na terasi in počakala na osebo, ki bo prevzela naročilo in potem še prinesla pijačo bogov. Jaka je bil razočaran, ker ta oseba ni bila tista, ki jo je pričakoval. »Ena dobra bejba dela tu. Sm mislo, da bo tud danes, ne pa ta hepan.«

Tomaž se je nasmejal, »zato si hoto sem, da bi lahk babo gledo. En pir spijema, pol pa morm it. Seminarsko bom končal, še mišji kurac, pa sem konec. Sem prav vesel, da si poklicno za pir, ker se mi je že mal mešal zraven compa.« Tomaž si je nalil pivo v kozarec in počakal še Jako. »Na zdravje bumbar.«

»Seminarska ja. Pridn poba.« Jaka je odložil kozarec in si obliznil peno z roba ustnic. »Vi bivši ministranti ste pravi za šolo. Vas je župnik dobr zdresiro po maši. Na fantek, tuki imaš čokoladico, pa ne nič atiju povedat.«

»Pizda ti materna specijalska,« mu je odvrnil Tomaž. »Ti si pa en tistih, ko te je fotr mami v rit spu-sto, pa si bil tak zajeban, da si vseeno u pičko prplavo.« Planila sta v smeh.

Pričela sta pogovor o seminarski in o faksu. Izpiti, kolokviji in vse obveznosti, ki se bližajo. Nadaljevala sta z Jakovim pohodom in napravila načrt za drugi vikend. Ojstrica ali Planjava, če bo dopuščalo vreme. Ko sta obdelala vse teme in je pivo šlo že proti koncu, je Tomaž dregnil Jako. »Neki se je Sandra z Evo slišala, pa pol je men neki rekla.«

»Babe! Sam lapajo, pa lapajo.« Jaka je samo zamahnil z roko.

»Sej dobro,« mu je odvrnil Tomaž, in nadaljeval. »Ta šiht je kurac za tebe, boš neki bolšga našo. Tako kot za ženske pravijo, je tudi tu isto. Mnogo rib je v morju.«

»Pa koji si ti filozof rato, ne me jebat.« Jaka se je pričel smejati, prav tako pa se mu je pridružil še Tomaž in oba sta se nasmejala skoraj do solz.

»Morje polno rib, gozd poln listja, sončnica ali Ana polna semena. Tako pozitivno moraš gledat: ko se zaprejo vrata, se odpre okno. Ali dimnik, če si jebeni Božiček.«

»Če sem js tist zajebanc, ko je iz riti prplavo do pičke, si ti Tomaž en genijalac, ko bo sosedom šel gravitacijo zaračunat, da jih pizdune ne odnese v vesolje.«

Popila sta zadnje kapljice in vstala od mize. Tomaž je odšel plačat, Jaka pa na stranišče.

Zunaj je Jaka prižgal še eno cigareto in odšel do Tomaževega skuterja. Ko sta tam stala in se še malo pogovarjala, ju je ogovorila gospa srednjih let. Bla, bla, bla, »odgovor je v Bogu.«

Tomaž si je preprosto nadel čelado in odpeljal, medtem pa si je mislil, naj se Jaka sam tam ukvarja z Jehovo pričo. Mirno je kadil in jo ni poslušal, samo kimal je z glavo in odgovarjal z »no ja.« Gospa

je predavala in predavala, edino, kar je dejansko slišal, je bilo Adam in Eva.

A js teb razložim Adama in Evo? Poslušaj zdej kak je blo. Sta bla Adam in Eva tam nekje v šumi. On taki lulek nič od deda in ona voljna, naga baba. Jabolko ni bilo nič druga kot Evina sočna pička. Adam se je bal greha in si ni hotel postreči s sadežem. Kača je bila kača, kurčina od pol metra, katere lastnik je bil Dennis Rodman. Kača si je postregla z jabolkom, istočasno pa je Adam v svojem grmovju opazoval pojedino in opravljal vlogo čebel, osemenjeval je nič hudega sluteče trobentice pod njim. To sta ti Adam in Eva, a ti še razložim onga pizduna Jona in njegovo ribo. Pohodil je ogorek. »Gospa! Me ne zanima. Lep dan vam želim in nasvidenje.«

V

Svež in umit se je sesedel na posteljo. *Mal odmorim, pol pospravim, pol spijem en pir in na koncu pregledam one listke da začnem jutri znova.* Tako je ležal in zrl v strop. Pogledal je proti računalniku, da bi vklopil glasbo, a ga ni dosegel, vstati pa se mu trenutno tudi ni dalo. Počival je dalje in se nečesa domislil. *To morm zapisat, ker bom pozabo. Do deset še preštejem in vstanem.* »Deset!« Stopil je do mize, vklopil računalnik in glasbo, nato pa na majhen rumeni listek zapisal nekaj novega.

Vse listke, ki jih je spisal, je vrgel na posteljo in se jim pridružil. Poravnal je zmečkane, jih prištel in zložil skupaj. Šest lističev. Prebral je vsakega in ga prepisal v beležko na en list. Nastal je seznam, ki ga je poimenoval Šmarnica. *Če bom imel pogon na vse štiri, bom vsaj prej kaj uresničil.*

ŠMARNICA

- šport, nekaj trenirati
- pijača in kolegi
- potovati?
- V, V podobna punca
- denar
- nekaj novega

Na sosednji strani je čečkal, risal vzorce brez kakršnega koli pomena, krogi in trikotniki, črke in zvezdice. Odložil je pisalo in iztrgal počekano stran, ki se je spremenila v košarkaško žogo in tako preletela sobo do koša. Ni zadel. Pet listov, novih žog, je doletela ista usoda, potem pa je šesta žoga le zadela koš. *Dennis fuckin Rodman.* Prebral je prvo vrstico Šmarnice.

»Šport, nekaj trenirat.«

VI

Šport. To je dobra ideja, nisem čist glup. Kaj, je vprašanje? Ker ni vedel, kaj bi treniral, je izločil, kaj bi lahko bilo mogoče in kaj ne bi treniral. Pričel je z ekipnimi športi in jih sproti črtal. *Rokomet ne več. Fuzbal odpade. Me ne zanima preveč. Fuzbal gledam v družbi s kolegi pa s pirom. Takrat je zanimiv, se pravi ena tekma, nek derbi na tri mesece. Zanimiv je tud včasih komentarje po tekmah brati na socialnih omrežjih. Tekma med Interjem in Liverpoolom, v komentarjih pa ne duha ne sluha o tekmi. Dva komentarja, kako so igrali, pet komentarjev o sodniških odločitvah, ostalo je pa pleskavica na vegetarijanskem kosilu. Realovci pluvajo po Barceloni in obratno, zgodbice iz tekem pred desetimi leti. Nekoga zanima, kako se je končala tekma med kluboma druge Nemške lige. Kr neki, a po svoje*

zabavno. Mogoče basket? To bi lahko, ne treniral, ampak sam tak mal hodo igrat enkrat na tedn. Bom Luko pokliclo pa vprašo mal. V beležko si je zraven prve alineje dopisal Luka, basket. Kaj je še? Vaterpolo? Kaj pa vem, plavanje in žoga? Najljubši plavalni slog mi je mrtvak. Hm, imamo balinanje, potem je na ledu curling in če bi bila kakšna podobna športna zvrst na vodi, kjer bi porinil mrtvaka do boje, potem bi lahko mogoče postal vrhunski slovenski športnik, drugače pa ne. Odbojka? Odbojka, pa plažica. To je bolj v senci žejo gasit in bejbe gledat kot pa sodelovat. Hokej? To tud ni za mene. Js sem ena tistih budal, ki se jim jezik prilepi na stvari, ko so nizke temperature. Ne vem kako, ne vem zakaj, ampak sem siguren, da bi nekako končal na kolenih z jezikom prilepljenim na ledeno ploskev. Tu pa se mi zdi, da zmanjka teh ekipnih športarij.

Obdelal je ekipe športe, ki se jih je spomnil in se posvetil individualnim športom. Tenis bi bil zanimiv, ali pa plezanje. Za tenis in plezanje bi nekoga rabil zraven. Bolj težko bom sam tenis igral. Če bi res neumno izpadel pri hokeju na vseh štirih z jezikom na tleh, kako bi šele potem, ko bi sam igral tenis. Če bi bil fotr policist in mama blondinka, bi še bilo razumljivo, tako pa bi ljudje sklepali, da sem pripadnik Idrijskih specialnih enot. Ooo, pa sej je tenis tudi zelo gledljiv šport. Dve bejbi, ki svi-cata in skačeta sem pa tja, glasni vzdihljaji in kriki, dolge nogice in oprijete majčke, ki poudarjajo ... Tolk žogic na igrišču, js pa žonglirat ne znam. Plezanje in tenis je v oklepaju pripisal poleg basketa. Lahko bi, mogoče, izpopolnil svojo tehniko mrtvaka? Nikoli ne veš, kdaj ti prav pride. Še plavanje se je pridružilo prvi točki Šmarnice. Kakšne borilne veščine bi tudi bile zanimive za trenirat. Včasih je bil karate pa judo, dons je pa poln kurac teh slogov. Bom malo raziskal. Ninja brc, nov podatek za Šmarnico. Ker se mu je zdelo zabavno, da je izumil ninja brc, je še nad plavanje zapisal črnogorski torpedo. Tak, zdej morm pa scat.

VII

»U pičko materno!« Zaletel se je v kopalniška vrata, ko je na hitro segel po brisači. »Pizda, kurba.« Pogledal je v ogledalo in se tipal po arkadi in licu. »Plav ne bom, bom pa malo otečen. Ti mutavc en Jakov.«

»Pijača in kolegi.« S prstom je čel čez zapisane črke. *Fajn se ga je ofnat mal, prav paše. En tak odfuk je treba dat skozi letos. Žurkice ovo, ono, greš na en pir, pa srečaš onga, pa pol pride še on, na koncu se pa pijan ko svinja zbudiš na enem hodniku v napačni bajti z kebabom v žepu. Sej je kul, še posebej, če je bil nekdo še bolj pijan kot ti, pa je potem on tarča zajebancije. Ampak kaj, pol pa vseen na faks al pa na šiht, pa tam jebeš ježa, ko te matra cel dan. Treba je en tak tridnevni odklop, ko res ne jebeš pet posto vseh težav in pizdarij, ki te čakajo, ko se vrneš iz čudežne deže.*

»Festival.« *To je to, poleti na en festival. Kaj je ono, ko majo Madžari? Ma ne, Madžari. Srbi, Novi Sad. Pleska, pir pa dobra muska.* Pijača in kolegi v Šmarnici so dobili pripis EXIT. Dobra glasba, dobra družba, veliko pijače in malo spanja je eden izmed dobrih receptov, kako pobegniti od sveta.

VIII

Zavzel je pozicijo pred računalnikom in šel na internet. Poiskal je videospote skupine The Prodigy in si zavrtel Breathe. Udarni zvoki so napolnili sobo, sam pa je nadaljeval s Šmarnico. V rokah je držal beležko in se zibal v stolu. *Potovati? Bi ja. Šel bi v Avstralijo, pa Novo Zelandijo, Fiji, Japonsko, Aljasko, Islandijo, pa Čile. Jebemti, šel bi do sosedov Plitviška jezera pogledat. Kaj pa pare? Nema jih. Ko bo kaj odveč denarja, se bom v to poglobil. Sej pravjo, da ni drago. Je pa ni, pizda. Če pridem do konec mesca, pa mam dvajset evrov v plusu, je že kr dosežek, za to si pa ne morem kr tako privoščit*

nekam it. Če bi mel pa dvesto evrov plusa, bi tud js reko, da ni drago. Sledila je Out of space. Pustimo to zaenkrat. Zraven potovati je načel simbol za evro.

IX

Strmel je v naslednjo točko. *Babe, ja. Brez njih ne gre, z njimi še težje.* Vstal je s stola in naredil krog po sobi. Naslonil se je nad mizo in položil roko na miško. *Drugo musko rabim.*

Kako je kaj Vesna? To sem se dobro tekom časa z mislimi osredotočal na vse druge stvari in ne, kako je z njo. Ko jo jebe, ona je mimo. Zdej je tu Eva. Nje pa ne rabim ob sebi, ni tista, ki bi skupaj tvorila celoto. Zamrmral je pesem, ki je prihajala iz zvočnika, »break this bittersweet spell on me, lost in the arms of destiny«. «*Ok, naprej pa tako. Prvo: pir! Razmišljanje je dal na pavzo, ko je opravil sprehod do hladilnika. Drugo: pisal bom Vesni, šta radi. Tretje: Eva, kje sva, kaj sva? Četrto: ono punco iz bara bom poiskal. Sigurno je na kakem omrežju aktivna. Peto: ko jo najdem, se je potrebno z njo tudi dobit.*

Odložil je pločevinko in pograbil beležnico z pisalom. »Piši Jaka! Vesna, Eva in bar bejba!« *Tako, pa sem po hitrem postopku končal z babami. Ko bi bilo tudi v življenju vse tako preprosto. Ti filmi, ki se predvajajo v naših glavah, so vedno samo pravljice ali grozljivke. Kako bi bilo lepo ali kako bi bilo vse najslabše. Lahko bi bil srečen z njo in bi imela piknik na travniku sredi planin, kjer bi se pod sončnimi žarki predala strastem in se ljubila med spomladanskim cvetjem v spremstvu ptičjega petja.*

Lahko bi prišel do nje domov, kjer bi jo našel, kako puši kurac enemu staremu tipu, ker ji je odprl vrata v blok in ji pri tem dejal: »kakšna lepotica, a bi se kdaj rada peljala v mojem novem avtomobilu?«

Pa sem v sekundi dvajset čist zablado. Nagnil je pločevinko in jo izpraznil. Malce jo je še potresel, da so pritekale iz nje še zadnje kapljice, potem pa jo je z udarcem v čelo zmečkal. »Da ne bo kdo rekel, da ne znam uporabljati glave.«

X

Ena cigareta. Dim je pihal čez okno in pogledoval po ulicah. Manj ljudi in promet kot med tednom, bolj umirjeno in zaspano se je prikazovalo mesto. *Tak bi lahko bil vsak dan, čist na izi, lagano sportski. Brezglavo divjanje, pogledovanje na uro, izgubljanje živcev, čakanje na vikend. Zakaj je treba tega?*

V roki se mu je znašla nova pločevinka piva. Puhnil je dim v zrak in ga opazoval, kako ga je zagrabil veter. Zagrabil kot soplesalko, s katero se je odvrtil daleč proč. Daleč proč drugam. Drugam, kjer je boljše. Bolje od tu, kjer si, je vsepovsod drugje. Drugje, kjer je dežela sanj resničnost. Vsaj tako si mislimo.

Služba, da bo denar. Loto, da bo denar. Bogata stara baba, da bo denar. Rop banke, da bo denar. Šport, da bo denar. Prodam ledvico, da bo denar. Marihuana biznis, da bo denar. Izum nečesa, da bo denar. Politika, da bo denar. Umetnik, da bo denar. Vse se vrti okoli tega denarja. Skoraj, da lahko sam crkneš, če nimaš denarja. Pa še crknat je ornk strošek. Prostor na britofu, pogreb, župnik, trobentač, nagrobnik. Ko se bom bližal Matildi, bom bližnjim reko naj me dajo v skrinjo v kleti pa penzijo vlečejo koker dolg se bo dal. Ni slaba ideja, samo na žalost neizvedljiva. Pokojnina, to bo postalo nekaj tako mističnega kot je fontana mladosti ali pa zaklad na drugi strani mavrice.

V brskalnik je vpisal nekaj besed in prikazali so se mu rezultati iskanja. Tiste obetavne si je shranil na namizje. *Bom vztrajal s kakšno službo kot sredstvom za pridobitev denarja. Te strani bom jutri*

pregledal in poslal kakšno prošnjo za delo. Pa je to najbolj pametna pot do denarja? Verjetno ni, ampak jebi ga. »Jaka ti si bumbar, druga ti ne preostane.«

Na Lotu ne bom zadel, js nimam te sreče. Če bi bilo v temi sto pičk in en kurac, bi za kurac zagrabo. Bogata stara baba. Pa kaj si ja nor, pa ni šanse. Ne vem, kak lahko pusti ena mlada pička, da se po njej slini en star gadni ded, zato da se pol vozi okol v dobrem avtu in v Monaku na jahti pije šampanjec. Streslo ga je, ko si je malo bolj nazorno predstavljal pomanjkljivo oblečeno šestdesetletnico z razkačenimi nogami, kako ga vabi v posteljo. Živo rdeče ustnice in popek med bradavičkami.

V banko in iz nje z vrečo denarja. To si bom zapisal pod plan D. V športu so pare, pol, ko začnem neki športat, bom slaven, pa bom nov model za spodnje perilo, pa bom predstavnik kljukaste športne znamke, pa bom imel svojo dišavo in bom ambasador proti lakoti in AIDS-u v Afriki za neko dobrodelno ustanovo. In v vsem tem času mi mogoče sploh ne bo treba športat in dosegat kakšne dobre športne rezultate. »Plan E.«

Spet ga neki bluzim. Kak so misli hitre, pa ti takoj spizdijo izven področja, kamor si jih usmeril in se potem vračajo z nečim nezaželenim, kot mornar iz kurbnhausa. Razmišljal sem o službi, prišel sem pa na porivanje stare babe. Jebem se u mozag! »A je še kak pir?«

XI

Čučavac je kabriolet med sekreti. Štajerec, ki je grozdje, je neučakanec. Delfin je Einstein med živalmi. To je že vse znano, js rabim nekaj novega, nekaj drugačnega, nekaj ekskluzivnega. Na posteljo se je ulegel počez. Tako so mu na eni strani dol visele noge, na drugi strani pa glava in je tako na sobo gledal iz druge perspektive. Nina Osenar ali Nina Pušlar, katera gospodična je boljša baba. »Million dollar question.« Nina mi je zelo všeč, to ime je takšno preprosto, skrivnostno, navihano in ima hkrati erotičen in nedolžen prizvok. Nina je nuna, ki ima pod pingvinom oblečeno seksi, črno-belo čipkasto perilo s podvezicami in nogavicami.

»Nekaj novega?« Žvižgal si je: mojster Jaka, mojster Jaka, a že spiš, a že spiš?

S šajtrgo okoli sveta, potovanje preprostega Slovenca, ki je celo življenje vozil gnoj in nezavedno treniral za prav ta podvig. Glavna sponzorja ekstremnega podviga sta energijska pijača, ki da krila in podjetje, ki izdeluje športne izpuhe za motorje in avtomobile.

Usedel se je pokonci, saj mu je kri udarila v glavo. Pograbil je beležko in jo pričel tapkati ob koleno. »Nekaj novega.« Pisalo si je zataknil za uho. »Nekaj novega, hmh.« Lahko bi kaj malo avanturističnega, ne preveč ekstremnega. Ko sem bil majhen, sem imel željo skočit iz letala s padalom, a bi to uresničil? Pograbil je pisalo in spisal padalo–letalo v seznam. Malo je še pomislil, si napihnil lica in pokimal sam sebi. »To tudi ja.« Zorbing je pripisal poleg letala in se pričel zibati v ritmu glasbe. »Ni slabo!« Kaj se nisem že prej ta zorbing spomnil. To ja, zdaj sem v elementu. »Pa potapljanje!« To ja. »Pizda!« Če že berem, kolikor mi čas dopušča, bom pa še nekaj spisal. Nek blog ali kratke zgodbe. Basni in humoristke. Umazane seks štorije in življenjski nasveti. Zgodbo o mladem vizionarju, ki je hotel na Olimpijske igre pripeljati novo športno disciplino. Žensko športno tekmovanje v dotikanju prstov na nogi, kjer se ocenjuje gibčnost, slog, oblika ritke in globin prepogiba. Vsaka tekmovalka ima tri poskuse in mora zadržati pozo vsaj štiri sekunde. Neke take oslarije bom pisal. Kratko in sladko. Če folk gleda vso sranje po TV-ju, si bo pa še deset minut vzela, da bo prebral kakšno sranje. »Hojlarija rija, sama kurbarija.« Pisalo se je še zadnjič razpisalo po listu z Šmarnico.

XII

Ljudje smo si različni. Ločimo se po spolu, narodnosti, velikosti, mišljenju in tako naprej in naprej. Skupni sta nam pa dve stvari, vsakemu od nas. Vsi iščemo srečo. In to srečo želimo najti preden smrt najde nas. Smo srečni, nesrečni, srečamo se s trenutki smeha in žalosti vendar gre življenje naprej, nasproti pa nam prihaja teta s kapuco in koso. *Da se nađemo na pola puta*⁸. Nekako smo vsi v neki sredini sreče in nesreče, oklepajo pa nas recimo štirje ljudje. Dva, ki imata res srečo in dva s super nesrečo. Prvi pravi srečnež je enkrat igral in zadel na lotu par milijončkov. Drugi pravi srečnež pa je dobil sanjsko službo, dva dni pozneje še sanjsko stanovanje, naslednji dan pa še žensko, ki je padla iz raja v njegov objem.

Naš prvi nesrečnež je izgubil sanjsko službo, ki jo je potem dobil naš drugi srečnež. Zaradi tega se je moral tudi preseliti, saj je njegov dom predstavljal velik finančni zalogaj. Potem pa normalno, brez službe in šminkerskega doma, ga je zapustila še njegova ženska, mlajša punca, ki je iz bivše missice postala sveža pevka, manekenka in zvezdnica zabavne oddaje. »Voli kurac, ko majmun banano,« je srečnež B dejal nesrečnežu A. Drugi nesrečnež, navadni Janez, pa je na sprehod peljal psa, nekam med polja in travnike na odprto sredi ničesar. Ko je tako hodil, je opazil, da ima odvezano vezalko, ustavil se je, se prepognil in si zavezal supergo. Zadel ga je delček satelita, ki je odslužil in padel nazaj dol. *Da se nađemo na pola puta*⁹.

8 Neda Ukraden – *Da se nađemo na pola puta*.

9 Neda Ukraden – *Da se nađemo na pola puta*.

PONEDELJEK

*Go and come, try and fail.
Learn and teach, day to day.
Always participate. Victory is not certain,
death is.*

I

Vsem dobro poznani ponedeljek. Služba, šola, faks, začetek novega tedna, prvi dan čakanja na nov vikend in zadnji dan te štorije. *Končno konec. Je pa kar dobro tole izpadlo; nov začetek, ki je v bistvu konec.*

Vsak začetek je težak. To drži za navadne smrtnike. *Za obične kurce kot sm js.* Pa ne samo začetek, tudi vsak naslednji korak in z vzpenjanjem se težavnost samo povišuje. Če ti v življenju ni težko, se moraš zavedati, da je nekdo pred teboj ali pa še vedno v ozadju nosi tvoje breme. *Dovolj filozofiranja, nisi za to plačan!*

II

ŠMARNICA

- ŠPORT ... Luka – basket

Plezanje

Tenis

Plavanje ... črnogorski torpedo

Borilne veščine ... ninja brc

- PIJAČA IN KOLEGI ... EXIT

- POTOVATI ... €

- V, V PODOBNA PUNCA ... Vesna

Eva

Bar bejba

- DENAR ... Oglasi za delo na spletu

- NEKAJ NOVEGA ... Padalo – letalo

Zorbing

Potapljanje

Nekaj pisati – blog – zgodbice – IZVORI NOROSTI

III

Budilka ga je pozdravila, on pa jo je takoj nastavil na dremež. Poležaval je še dobrih dvajset minut, nato pa se je le skobacal iz postelje. Utrujene mišice od včerajšnjega pohoda so ga v hipu prebudile in postavile na realna tla – danes bo malo drugače funkcioniral kot po navadi.

Počasi je pričel jutranjo rutino, stranišče, umivanje in cigareta. *Čik za zjutri je obvezen, sej celo noč nisem kadil.* Popil je kozarec vode in pojedel pest suhih kosmičev. Naslednja postaja, hladilnik. Njegova polica v hladilniku je bila skoraj prazna. Majhen kos sira, ajvar in eno pivo. Nikoli ni jedel hrane, ki ni bila njegova – to rado privede do slabih odnosov med sostanovalci. Omara v kuhinji je bila založena s kosmiči in četrtino vrečke riža. Grabila ga je lakota, po napornem včerajšnjem dnevu in malo hrane, ki jo je zaužil, je bil sestradan. *Ne vem, če sem že kdaj za zajtrk kuhal riž.* »Jaka, kuhar

grada! Današnja poslastica je riž v ajvarju z naribanim sirom.« *Ko bi mel vsaj kakšno tuno, pa bi bila pojedina kraljev.* V usta si je skoraj na silo tlačil žlico rdeče brozge. V sili še hudič muhe žre. Praznil je krožnik, v mislih pa premleval načrt za današnji dan. Šmarnica, faks, trgovina. *Tole boljše zgleda kot pa je za jest.* Pomil in pospravil je posodo, si prižgal cigareto in jo odložil na okensko polico. Stopil je do hladilnika, »da ti ne bo dolg čas samemu tukaj.« Polica je bila prazna.

IV

Zraven tipkovnice je položil beležko ter se naslonil. »Pa začnimo.« Odločil se je, da bo dan pričel z računalnikom, se oddahnil, tako da bo šel v trgovino in potem nazaj na računalnik.

Prižgal je glasbo, prva stvar, ki se je prikazala na zaslonu, je bil vedno glasbeni predvajalnik. Kliknil je na gumb za naključno predavanje in zatem zagnal še internetni brskalnik. Odprl je elektronsko pošto in FB. Elektronska pošta ni vsebovala nič pomembnega in zanimivega, zato je preprosto izbrišal vsa sporočila. »OK, kje naj začnem?« Oko je vrgel na beležko in pričel klikati. Poiskal je Luko na FB-ju. Pustil mu je kratko sporočilo, da bi rad z njim odšel na igranje košarke, ter mu dejal naj javi kje in kdaj. »Ena manj.« Prečrtal je Luka in basket s Šmarnice. Videl je, da ima tri sporočila: Eva, Tina in Tomaž. Najprej je odprl Tomaževo sporočilo. »Kaj te je gospa naučila? A si jo odpelo domov, pa ji pokazal kdo je bog i batina.« Nasmeljal se je, »pizda ti materna,« in mu to tudi zapisal pod odgovor. Evinu sporočilo je bilo malo daljše, kako je, kaj novega, sem bila s prijateljico na pijači in ... Odgovoril ji je. »Ljubica, kdaj imaš v torek čas? Javi mi prosim, se morava pogovorit. Lp.« Nadaljeval je s Tininim sporočilom, kjer je bila še priložena slika. Prebral je. »Ponedeljek, ob 20.00, bar Biljard. Ne, ni odgovor. Se dobiva kar tam. Uživaj v slikici žrebiček.« Odprl je sliko, ki jo je priložila, našobljene ustnice v poljub in globok dekolte. *Pička ti materna, kaka baba.* Kratko in jedrnato je odpisal. »OK, šefica.« V tem trenutku pa je dobil Evin odgovor, »v torek proti večeru enkrat, ti še javim.« *Pa ko sem glih tukaj na FB-ju.* »Vesna.« Poiskal jo je, ker nista bila prijatelja na omrežju, ni videl njenega celotnega profila. Buljil je v njeno majhno sliko, ki jo je imela za profil. *Ena cigara.*

Pokadil je in se vrnil pred ekran. Zaprl je Vesnin profil. *Ne bom ji pisal, brez veze.* S prsti je v prazno tapkal po mizi. *Njo bom raje našel, ono kelnarco.* Pričel je brskati. Po dvajsetih minutah brskanja in iskanja je imel pred sabo Nino A. *To je ona.* Pritisnil je na tipko in ji poslal prošnjo za prijateljstvo. *Moram ji še nekaj napisat.*

Pričel je tipkati po tipkovnici, srce mu je malce pospešeno utripalo in bil je živčen. Končal je sporočilo in ga prebral, če so v njem kakšne večje pravopisne napake. Ni jih bilo. Še enkrat ga je prebral, tokrat naglas, kako se sliši. *A je neumno tole, kaj sm napiso? Z brado se je naslonil v dlani in gledal v črke na beli podlagi. Miškin kazalec je počival na ukazu POŠLJI.*

»Naj bo! Pošlji!« Glavo je naslonil na mizo: »o pizda, naj odgovori.« Nazaj se je vzravnal in si dal eno rahlo vzgojno. *Kaj pa, če ima tipa, al pa si bo mislila, kaj je to en kreten?* Ponovno je poveznil glavo. V sporočilu ji je na kratko zapisal, da se mu zdi simpatično dekle in bi z njo rad preživel kakšno urico ter se z njo malo bolj spoznal. Odšel je še na eno cigareto. V škatli sta mu tako ostali še dve, eno je potegnil ven, jo zasukal za 360 stopinj in spustil nazaj. *To bi tudi lahko nehal.* Potegnil je globok dim. *Če se dobim z Nino, neham kadit. Jaka?* Kratek pisk je označeval prejeto sporočilo. Za trenutek je zmrznil. *Kaj če je Nina?* »Neham!« Ugasnil je napol pokajeno cigareto in skočil do mize. Prejeto sporočilo, Nina A. »O fuck, kaj piše?« Ob prebiranju so se mu premikale ustnice, bral je počasi, da ne bi slučajno kaj izpustil. Nasmeljal se je in še enkrat prebral. *A js to prav vidim?* »Dobila bi se z mano.« Odleglo mu je, začel je poplesavati po sobi, vsaj tako bi lahko temu rekli. Nek naključni mimoidoči bi to opisal »kot bi se opletal pijanec, ki ga trese elektrika.« *Kaj ji sedaj napišem, nekaj originalnega, zanimivega.* Na njenem profilu je kliknil na okno moji interesi. *Ok, rada ima tek in fitnes. Kaj rada poslušča in gleda?* »Že vem.« Pričel je pisati novo sporočilo. »Veš kaj, ne bova šla v

petek na pijačo, kot si predlagala. Dobiva se pri tvoji službi ob 9.00. Obleči neka športna oblačila in obuj superge.« *Če je Tina meni tako rekla, bom pa še js to uporabil.* »In NE ne vzamem kot odgovor. Lep pozdrav.«

Zdaj pa samo še poiščem, kje to imajo. Nov zavihek, novo iskanje. Pregledal je rezultate iskanja in našel, kar si je želel. Pograbil je telefon in vtipkal telefonsko številko. Zvonilo je in oglašil se mu je nek moški, ki je predstavil svoje društvo in sebe. »Dober dan. Bi lahko v petek prišel na zorbing do vas?«

V

»Super.« *Lepo se je tale ponedeljek začel. Kaj še piše.* Pogledal je po seznamu. Vtipkal je skok s padalom, odprl nov zavihek, vtipkal EXIT in še tretjega, v katerem je poiskal bazene.

Pa kurac, bom pusto zdle bazene pri miru. Poletje bo počasi! Če se bom kopal, bom šel kam ven. Da bi šel tako plavat, pa nisem čist prepričan. V beležko na mizi je pisal dalje svoj načrt, nato pa jo je pograbil v roke in začel brati. »Poletje bo!« *To pomeni, da bo vsega konec, kakšni skupinski treningi, se pravi pavza do septembra. Nima smisla sedaj kaj začeti, če bo čez tri tedne vsega konec.* Tenis, borilne veščine in plezanje si je obkrožil v beležki. Zaprl je zavihek, kjer je iskal bazene in na zaslonu se mu je prikazal EXIT.

EXIT, glasbeni festival v Srbiji. Gledal je fotografije iz prejšnjega leta in se naslajal, kako dobro izgleda. *Žurka do jaja.* Ugasnil je glasbo in zavrtel filmček z odlomki nastopajočih glasbenikov. Mešana glasba, divji ritmi in vzkliki množice ljudi so ga dvignili med oblake. *Točno tak odfuk bi rabil. Kdaj je ta festival.* Festival je bil na sporedu v prvi polovici julija. *Danes dva mesca, gor dol kak dan.* »Obvezno.« *Bom našel kako budalo in gremo v Srbijo na čevape in rakijo.*

Ostal mu je še en zavihek – skok s padalom iz letala. Našel je dosti ponudnikov, katerih usluge so bile cenovno izenačene. *180 evričev bi me tole stalo. Raje bi šel na EXIT kot pa s padalom skočit, al ne. Ne vem. Oboje bi bila erotika, če že nisi otrok bogatih starih se kmalu navadiš, da ni vse dosegljivo in da so želje dostikrat samo želje in nič več.* Še vedno se je iz zvočnikov slišalo dogajanje EXITA s prejšnjega leta, tako ni dosti pomišljal, kaj bi raje izkusil. *EXIT je nuja, padalo mogoče, če bojo pare, bi lahko z malo možnosti to realiziral v septembru.*

Zdej pa v štacuno. Prižgal je še predzadnjo cigareto in se usedel pred okno. *Ja kaj, a bom res neho kadit. Nina je tako določila, ne bi se spodobilo, če bi že sedaj takoj na začetku prelomil svojo besedo. Kakšen gentlemen sem jaz.* Utrnila se mu je ideja. Poiskal je prazno pločevinko piva in ji odrezal vrh. *Pa sem mislil, da tega odpirača za konzerve nikoli ne bom uporabil. Vsak dan bom notr vrgo dolar za cigare. Ta piksna bo moj šparovček.* Pločevinko je splahnil in jo narobe obrnjeno postavil na polico, da se izsuši. *Jebi ga, ljudje imajo prašička, ampak js sem Štajerc, mora bit piksna pira!* Pločevinka se je spremenila v prašička in cigarete so postale denarno sredstvo za potovanje. *V Francosko Polinezijo bom šel, ko se bo piksna napolnila. Ja kaj pa, nekam, kjer se kraj imenuje Nikjer. Tam bo Kraljevina Jakova.*

VI

Odpravil se je do trgovine, nabavil potrebno hrano in se vrnil v stanovanje. Pospravil je hrano v hladilnik in založil omaro. V šparovček je spustil dva evra, stopil do mize in pograbil škatlico cigaret. Na hitro je še vrgel oko na beležko, saj ga je pritegnila beseda blog. *Bom spiso eno zgodbico, toliko,*

da prebijem led. Izvlekel je zadnjo cigareto, si jo ogledal in povohal, jo zavrtel med prsti in jo rahlo pobožal. »Ti si zadnja.« Prižgal je in sobo je napolnil dim, odprl je okno ter se naslonil čezenj. Vlekel je dolge dime in se popolnoma prepustil tej cigareti. »Še zadnji dim!«

Pretegnil je prste in zagnal program za pisanje na računalniku. Pripravil se je za pisanje prve zgodbe ali bloga ali basni ali črtice ali kar koli že bo. Pisal bo zase, pisal bo za druge in danes je dan, ko se vse skupaj začne. *Dans napišem, v sredo pa objavim na neki blog strani.*

LOJZE

Lojze je bil trideset plus letni možakar, malce obilne in nenavadne narave. Odraščal je na kmetiji na samem, kjer so imeli krave, koze, kokoši in prašiče. Kot otrok se je navduševal nad čarovniki in se tudi sam v prostem času zabaval z magičnimi triki. Nekega dne se je zgodila nesreča in je ostal brez očeta. Oče poln špricerja se je s traktorjem odpravil na hrib obračat travo, da se enakomerno posuši in bo dobra krma za živino. Zgodilo pa se je, da sta se oče in traktor prekucnila in pričela tekmovati, kdo bo prej v dolini. Zmagal je oče, to pa traktorju ni preveč dišalo, zato je ubogega očeta preprosto pregazil. Malo pred tem tragičnim dogodkom pa je oče nadrl Lojzeta, naj se neha igrati in naj popri- me za delo. Lojze je ves objokan stekel s svojo čarovniško paličico za skedenj in se ulegel na travo. »Čira čara, oča naj mi da mir in izgine, čira čara, da bodo koline.«

Mater ni vedela, kako smrt razložiti Lojzetu, zato mu je preprosto dejala, da je ata izginil bog si ga vedi kam. Lojze pa se je prestrašil: »kaj sem zaj jaz fotra začaro.« Pospravil je čarovniške pri- pomočke in prijel raje za delo. Ker sta ostala sama, je mater prodala nekaj zemlje in živino. Ostale so kokoške in koze. Minevala so leta, pomladi so se iztekale v poletja, jeseni v zime. Materi je bilo življenje dolgočasno, hrepenela je po moški družbi, zato jo je enkrat na mesec obiskal občinski du- hovník, da je opravil spoved. Obiskal jo je na domu, na njivi, v skednju. Kjer koli je pač nanoslo, da sta bila sama in se je lahko osamljena vdova spustila na kolena pred duhovnikom in se pokesala. Po- tem pa je nekega dne pustila mater za Lojzka sporočilo, da zapušča kmetijo in bo postala kuharica za duhovnika.

Lojze, sam na kmetiji, se je znebil kokošk in koz, prodal je še ostalo zemljo. Ostala mu je samo majhna koza Mica, kokoška Pepa, Petelin Štef in zemlja okoli hiše. In potem je prišel tisti usodni dan, ko je naš junak gledal TV. Na sporedu je bila oddaja o hipnozi. Lojze, veliki čarovniški nav- dušenec, je odprtih ust strmел v zaslon in se čudil, kako je to mogoče. Naslednji dan se je po službi odpravil v nakupe in domov pripeljal srebrno žepno uro na verižici. »Mica, kje si, Mica?« Svoje hipnotizerske sposobnosti je nameraval trenirati in testirati na svoji zvesti prijateljici. »Mica glej v uro in se koncentriraj.« Srebrna ura je nihala med Mico in Lojzetom. Mica je gledala Lojzeta, uro, travo na tleh, čebelo, pravzaprav vse, kar se je dogajalo v tistem trenutku tam okoli. Lojze je gledal uro, levo in desno, levo in desno ... »Ko prištejem do pet, boš hipnotizirana. Vedno, ko se bosta Pepa ali Štef oglasila, se boš spremenila v baletko in boš poplesavala. Ena, dva, tri, štiri, pet!« Da bi videl, če je njegova hipnoza delovala, se je odpravil poiskat Pepo ali Štefa. Mica mu je zvesto sledila. Našel ju je in čakal na kikirikanje. »Kikiriki. No dajta vidva.« Pepa je spustila kikiriki. Lojze pa se je vzravnal, stopil na prste in pričel elegantno poskakovati po dvorišču.

VII

Shranil je napisano zgodbico in v mislih samemu sebi čestital. *Ko sem že za računalnikom, kaj naj najprej storim? Pogledam oglase za službo ali pogledam fakse, kamor bi se vpisal? Eno nardim in se*

lotim kuhanja.

Najprej šiht, za nov faks mam cajt do oktobra, šiht pa že ta tedn rabim. Ko je padla odločitev, je najprej odprl svoj CV, ga posodobil in uredil. Poiskal je povezave, ki si jih je shranil in se lotil iskanja nove službe. Napisal je univerzalno pismo, ki ga je potem poleg CV-ja poslal na podjetja, ki so imela razpisane oglase na študentskem servisu. V pismu je na kratko povzel svoje delovne izkušnje, šolanje in malo o sebi, nič kaj kompliciranega in brez dolgovezenja.

Ni bil izbirčen glede dela, samo, da nekaj je. Zavedal se je, da bo mogoče od desetih poslanih dobil en odgovor. Zato se je prijavil na vse novejšje oglase, ki so se mu zdeli tako ali drugače vsaj malo primerni. V dveh urah je tako poslal petintrideset elektronskih sporočil. *Tuki čiči pa čakci zdej, to je z moje strani vse. Lahk še kakšnega kolega vprašam, če ve za kak šiht, drugače pa mi ne preostane drugega, kot da odprem oči in ušesa ter redno spremljam tele šiht strani in pošiljam ter kličem okoli, kdo me bo vzel.*

Piščančje prsi je razrezal na koščke in jih položil v ponev. Čez njih je polil čajno žličko olivnega olja in malo vode. Začnil jih je s soljo, curryem, čilijem in z že pripravljeno mešanico začimb. Prižgal je štedilnik, meso z rokami dobro premešal ter ga enakomerno razporedil po ponvi in pokril. Medtem ko se peče meso, je opral solato, koruzo in korenček. Naribal je eno pest sira in si jo shranil nekje pri strani. Natrgani solatni lističi so pokrili krožnik, sledila so zrnja koruze, nato pa še v tanke palčke narezan korenček. »What's up, Doc¹⁰.« Ko je voda izhlapela, je slišal praženje mesa v ponvi, nato je ponev skupaj s pokrovom dvignil in divje pretresel večerjo. Dvignil je pokrov in kuhinjo je napolnil omamen vonj mesa in začimb. Z vilicami je obrnil še kakšen posamezen košček mesa in pustil še dve minutki ponev na štedilniku. Pečeno meso je stresel po krožniku, prekitem z zelenjavo, na vroče meso pa je posipal nariban sir, ki se je ob stiku z mesom stopil.

To ti je pojedina! Ka sem že zjutri jedel? Ajvar pa riž, hahaha. Udaril se je po trebuhu, »glih prav.« *Pizda, zdej pa bi. Zdej pa bi ena cigareta pasala.* Umazano posodo je zložil v pomivalno korito in se lotil pomivanja. *Najedel sem se, pospravil za sabo sem. Ni da ni.* Iz hladilnika je potegnul en majhen korenček. *Ni cigara, ampak boljše kot nič.* Tako je s korenčkom v roki simuliral kajenje in se namestil nazaj pred računalnik.

VIII

Kaj da grem študirat? Pitaj Boga. »Pa sej res!« *Kje sta ona dva kurca, moja cimra?* Obema je poslal isto sporočilo. »Kje si šalabajzer, a si se zgubo?« Ponovno je najprej prižgal glasbo, bil je potreben nečesa divjega, nečesa, kar te odpelje. Netsky, Sub Focus, Andy-c in ostali drum and basserji so pričeli s trganjem zvočnikov. Telefon je vibriral po mizi, eno novo sporočilo prejeto. *Ko ga jebe, ko bosta oba odpisala, bom pogledal, kakšna je situacija.* Prvi zavihek: Univerza v Ljubljani. Drugi zavihek: Univerza v Mariboru. Tretji zavihek: Univerza na Primorskem. Novo oglašanje telefona, sedaj je izpustil miško in prebral obe sporočili. Gašper je javil. »Js sem še doma, pridem juter in prnesem s sabo malo domačga, flaško ali dve. Tako malo za usta sprati. Se vidimo.« Mihovo sporočilo pa je bilo naslednje. »Ejga, sem na faksu. Prneso sem prej torbo v stanovanje, pa ni blo nikjer nobenga, zdej mam pa cel dan predavanja.« *Sam bom cel dan.* Povečal je glasnost in pričel iskati po seznamu fakultet Univerze v Ljubljani.

Predelal je vsako univerzo posebej. Najprej je šel skozi seznam fakultet in si tiste zanimive odprl v novih zavihkih. Potem se je lotil posamezne fakultete, katero smer študija bi izbral in si pogledal predmetnik. Pri izboru je upošteval tudi svoj uspeh pri maturi; fakultete, ki so imele po navadi kakšne omejitve, je takoj izključil iz svojega izbora.

Tako je počasi krčil izbor in prišel do dveh finalistk: prva je Fakulteta za turistične študije – Turistica, druga pa Fakulteta za pomorstvo in promet. *Na morju študirat pa res ne more bit slabo, ko takole pomišljam, me skor boli kurac kam bi se vpiso, samo da sem v bližini morja. Koliko sem slišal od ljudi in koliko sem že sam izkusil, se moram zavedati par stvari. Najlepša leta življenje so študijska leta, to mi je reklo dovolj starejših ljudi in jim to tudi verjamem.*

Delo v turizmu ali delo v prometu? Ne vem, me nič posebej kaj ne privlači, prav tako ne odbija. Sem čisto nevtralen, če bi bila možnost takoj sedaj, bi sprejel eno ali drugo delo. In potem še najvažnejše. So taki zajebani časi, niti ni važno kakšno šolo imaš, kako visoka je tvoja izobrazba. Bolj je važen tvoj stric, očetov prijatelj, tista ena veza, ki te nekam povleče tudi če si tako poseben, da si favorit med nominiranci za Nobelovo nagrado iz gluposti skupaj s kengurujevim iztrebkom in borovničevim fosnom. Potem takem ni važno kam se vpišem, kakega pametnega šihta tak ne bom dobo. Oboje je isti kurac, če bom potem na koncu z diplomom delal v prodajalni spodnjih gat.

Sem pa slišal, da je večji del ljudi, ki študirajo na Turistici, ženskega spola, pa da tudi niso tok slabe babe. »Naj bo, bom še malo premisli kako s tem, ampak zaenkrat me bo pot ponesla tja.« Zaprl je stran Fakultete za pomorstvo in promet.

IX

Sam pri sebi se je smehljaj in rahlo zibal v stolu. Stegnil se je po beležnici in prečrtal faks. *Ko jebe to mojo šolo zdej, mal bom še hodo po predavanjih, ker se mi ne da vsem razlagat, kaj sem se odločil.* Beležnico je zaprl in že hotel odložiti, ko se mu je zazdelo, da je nekaj spregledal. Nazaj je odprl in preletel Šmarnico. *Tebe še nisem, potapljanje. Kaj da s tabo? Ok, takole, če grem v Portorož študirat, bom pol proti poletju šel delat tečaj potapljanja.* »Problem rešen.« Prebral je vrstico za vrstico, da se prepriča, če je obdelal vse, kar si je zadal. »Štima.« Za uho si je zataknil pisalo in z beležnico pod pazduho odšel po nov korenček. Grizljal je korenček in se naslonil na pult. Pograbil je pisalo, odprl beležko in za uho zataknil preostanek korenčka. Prečrtan seznam je iztrgal in na nov list zapisal NUJNO!!!

NUJNO!!!

- Vsak dan: iskanje službe
- Torek: se dobim z Evo
- Sreda: objavim blog/zgodbico – IZVORI NOROSTI (naslov strani)
- Petek: Nina in zorbing
- Julij: EXIT
- Avgust: prijava na Turistico
- September: tenis, borilne veščine in plezanje
- September: padalo/mogoče
- Oktober: plavanje
- Maj/junij 2012: potapljanje

X

»Moram še malo ven na zrak,« je tiho rekel in se zazrl skozi okno. Čutil je rahle bolečine v stegen-skih mišicah, ampak je vseeno razmišljal o rahlem teku. *Pa sej bo šlo, lagano sportski, penzionerska kategorija teka. Tolk, da ne bom cel dan noter gnil.* Oblekel je kratke hlače in obul športne copate.

Park je bil malo bolj poln kot v soboto. Tekel je že drugi krog, bil je tam nekje pri kilometru in pol teka. *Sej kr gre*. Približeval se je klopci, na kateri sta sedeli dve smrkliji, buljili v mobilni telefon, se hihitali in kadili. Ko je tekel mimo njiju, je upočasnil na invalidsko penzionersko hitrost. Dišal mu je cigaretni dim, ki ga je par metrov pred klopco že zavohal. Ekstaza. Bil je v oblakih.

»No no, bolj živo.« Se je oglasila črnolasa smrklija, potem pa sta skupaj s rjavolaso prijateljico planile v smeh.

Bil je že mimo, potegnile sta ga iz oblakov. »Dej tam na telefonu glejta neke baby risanke in ne serita. To boš lahko svojmu jebaču rekla čez kako leto ali tri.« Tekel je naprej in dim se je razgubil. Ni se obračal in ni slišal, kaj mu je zavpila nazaj. *Pol nasledn krog se bom ustavo, pa ji bom reko naj mi da en dim*. Res se je ustavil v tretjem krogu. Prisedel je na klopco in razočaran videl, da tokrat ne kadita.

»Kaj je pičkice, ki mata čike?« *Ta rjava mi ima tako znan obraz. Kam bi njo dal?*

»Pičkice! Kva si pa ti pol, kurčič?« Spet so se pričele hihitati in si nekaj momljati, kar Jaka ni razumel. Videl je zmečkano škatlico cigaret na tleh pri nogah črnolase punce. *Pizda, vse so spušile, pička jim materna, nobene koristi ni od njih*. Vstal je. »Nimata več čikov?« Njun pogled mu je pritrdil. Obrnil se je proti rjavi. »Znana si mi nekaj, a maš starejšega brata?«

»Js pa tebe ne poznam, drugače pa mam mlajšega brata.«

»Kurc pol, mejte se.« *Dost mam teka*.

Hodil je stran od klopi proti koncu parka. Na drugem koncu potke je zagledal eno punco, ki je od daleč bila videti kot zelo privlačna ženska. Tekla je proti njemu. *Pa dej nehi no. Zdej bom moral pa lavfat, da si ta pička ne bo mislila: glej ga tega cepca, še teči ne more*. Na hitro je zaigral in se sklonil. Sezul je supergo in iz nje navidezno stresel kamenček. Bližala se mu je. Lasje speti v čop, oprijeta tekaška majica in hlače. Slušalke v ušesih in živo roza vezalke na supergah. Vrhunska postava, obraz malo manj. *Ta bejba je ena tistih na fitnes mahjenih, tolk morš jest ob tej uri, dons treniram to, juter drugo. Sej lepo in prav, ampak men se ne da tega poslušat pa prenašat, ta folk je včasih slabši ko kaki cerkveni kurci ali pa upokojenci. Dej da vidmo, kako rit ma*. Zategnil je vezalko in pričel teči, ne z invalidsko penzionersko hitrostjo, ne s penzionersko hitrostjo, ampak kar s pitbul za ritjo hitrostjo. Srečala sta se, si pokimala in tekla vsak svojo pot. Jaka se je obrnil za športno gospodično, sej se vsi obrnemo za dobro ritjo, tokrat iz dveh razlogov. Prvi razlog ni potrebno posebej izpostavljati, drugi razlog pa je bil ali se bo vrnila po isti poti ali bo zavila. Zavila je. *Hvala bogu, da je šla, mi ni treba več glumit pa lavfat neki v prazno*. Razvezal je vezalke in počasi krenil proti domu.

Kaj smo mi tipi eni hepani, sam da si pičke nekaj dobrega mislijo o nas, pa smo srečni. Tu lavfam kot da sem prizadet pred eno babo, ko sm jo prvič in verjetno tud zadnjič vido. Brcnil je storž in si ga podal malo naprej na potko. *Rit je pa mela, to pa ni kej. A da baba pol fukat v to rit je bolj vprašanje. Pitaj Boga, kako je to pri teh puncah. Bejba z ritkico božanskega izvora, ti pa kurca ne smeš not vtikat; to je isto kot bi imel jahto v marini, pa je ne bi smel na morje peljat. Samo za gledat, glancat, pa še velik strošek ti je*. Brcnil je storž še malo naprej, ko je ponovno zagledal isto punco teči proti njemu. *Ko te jebe zdej!*

XI

»Priden sem, pizda. Sem si zaslužil en pir.« *To sem vse naštudiro, mal sm športo, pol grem s Tino na biljard, zdle pa mam mal cajta za nič delat*. Tako se je raztegnil čez posteljo z vsemi štirimi od sebe, na mizici poleg postelje pa je stal hmeljov sok za boj proti žeji. Zmanjkalo ga je, tako je potegnil eno kitico in malo počil.

Kar naenkrat je skočil pokonci. »Kolk je ura? Kaj je danes za en dan?« *Pizda, me je mal zmankal*. Tuš mu je dobro del, svež in zbujen pa je začutil potrebo po hrani. Pogledal je, kako je s časom. *Če grem nekam na bone jest, pa potem počasi hodim proti biljard placu, bo glih prav. Tam bom pa deset,*

mogoče petnajst minut na Tino čakal. Počasi se je oblekel, ne gori voda. Odločil se je za Italijansko restavracijo, kjer imajo konkretne porcije. Popolnoma sitega ga je bolj vlekel v posteljo lenarit kot pa do hoje in potem igranja biljarda. Naša četica koraka, strumno in veselo¹¹... Tako je počasi hodil in se kratkočasil.

Stal je za biljardno mizo, srkal pivo in nekaj na pamet udarjal krogle po mizi. *Nisem pijan, zato pa ne grejo krogle noter.* Hitro je potegnil tri nove požirke in ponovno udaril.

»Joj, ljubček! Kok si ti zanič.« Tina se je pojavila za njegovim hrbtom.

Ni se obrnil, ampak je ponovno udaril. V prazno.

»Draga moja, to je samo trening, počaki da gre zares.« Sedaj se jo obrnil in jo pogledal. *Kera prasicca.* Pogled mu je potoval od nog navzgor. Hlače so bile črne barve in čisto oprijete. Če bi malo bolje napel ušesa, bi slišal, kako se natezajo šivi, ki jih držijo skupaj. *O fuck, mala. Pa mi je kurac kr napol trd rato, ko sm se samo s pogledom sprehodil po teh nogicah.* Zgoraj je imela temno modro, športno elegantno majico z dolgimi rokavi na zadrgo. To je slekla in odložila na barski stolček. *Tak ja, še kej sleč.* Tako je ostala v beli kratki majici, skoraj tako oprijeti kot njene hlače. Majica s srednjim dekoltejem se je popolnoma prilegala njenem oprsju. *Joške, joškice. Pa sej mi bo mozag zakuhal.* Na majici se je po rebrih nazaj proti spodnjemu delu hrbta vlekel črn vzorec čipke. *So hlačke tudi čipkaste?* Svoje levo zapestje in vrat je okrasila s temu vzorcju podobnemu nakitu. Plavi lasje so bili vsakdanji, sproščeni in so ji lepo poudarili obraz. Usta je namazala z rdečo šminko. *Pusti en rdeč poljubček na mojem kurcu, draga.*

»Poglej ti njo, pa sej si res fenomenalna.« Besede so se mu malce zatikale. »Dej se še obrni kot na modni pisti.« *Pa glej ti to ritko. Sej ne vem, kaj bi ji delo. Ampak s tako ritko skoraj da mora prasicca zlato srati.*

Pristopila je bližje, ga prijala za glavo in jo obrnila proti svetlobi. »Kaj si tu nekaj otečen?«

Vdihnil je čez nos in jo povohal. *Božansko, naj ti še pičko povoham.*

»Nag sem naredil stoji, pa me je nekaj udarilo po obrazu.« Pobožala ga je po obrazu, kjer je bil otečen in mu nežno ob oteklino pritisnila poljubček. *Mam še eno oteklino, kurbica moja.*

»Tako, zdaj bo boljše.« Pograbila je palico. »Da se ne boš potem izgovarjal da si zaradi poškodbe izgubil.«

Postavil je krogle in odmaknil trikotnik. »Razbijaj! Grem naročit pijačo. Pivo?« Na steno je prislonil palico, ona je prikimala in razbila. »Polne krogle maš Jaka. Tako kot ...« S pogledom je nakazala na njegovo mednožje. *Kera prasicca, še mal pa se bom zaljubil v to blond kurbo!*

Tina se je prepognila in se postavil v pozo. Ritko je še dodatno izbočila. *Naj gleda, če mu je všeč.* Težo je prenesla iz ene noge na drugo. Z glavo se je počasi obrnila proti Jaki, »kaj razmišljaš, ko me gledaš v rit?«

Polizal bi ti pičko od zadaj in te pofukal ko prasicco.

»Polizal bi ti pičko od zadaj in te pofukal ko prasicco.« Takoj je utihnil, zmanjkalo mu je sape. *A sem js to na glas reko?* »Uf, tole. Nisem tako. Nekako so mi misli ušle.« Z Tino sta se vedno zafrkavala, tokrat pa se mu je zdelo, da je prestopil mejo. Tina se je vzravnala in z dvema korakoma pristopila h Jaki.

Na uho mu je zašepetala, »to bi ti meni?«

Ugriznila ga je v mečico in ga nežno polizala po ušesu. Jaka je samo prikimal, ni več zmozel govoriti in misliti istočasno.

»Rad bi mi polizal pičko, od zadaj pa me pofukal ko eno prasicco?« Spet je samo nemočno prikimal in čakal, da mu reče, da je kreten. Popila je pijačo, ki jo je imel v kozarcu, ter si počasi obliznila ustnice, pri tem pa zrla Jaki naravnost v oči. Stopila je do mize in z roko pospravila vse krogle v lunknje. *Kak sem zdaj zajebo.* Vrnila se je k njemu, čisto blizu. Tako blizu, da je čutil, kako se ji dvigujejo prsi, ko diha. Z roko mu je šla skozi lase in mu potegnila glavo na stran. Čutil je njen dih na ušesu,

11 Slovenska narodna pesem- Naša četica koraka

čutil je njeno drugo roko, kako je podrsala ob nabrekli v hlačah. Čisto potiho, skoraj neslišno je zašepetala v njegovo uho. »Pod enim pogojem!«

XII

Tako se je to končalo kar na začetku. Kako lahko nekaj končaš, če se je vse šele komaj dobro začelo. *Jebi ga, enkrat je potrebno končat, zakaj ne na začetku.* Ko sem že vse to spisal, sem končno nekaj spoznal. Spoznal sem, kaj je dobra knjiga, kaj je dobra zgodba?

»Zapeljivka!« Dobra knjiga je lepa punca v seksi spodnjem perilu in nogavicah, zapeljivka. Ne pokaže dosti in prav tako dosti ne skriva. Ne da ti vsega, vendar te vseeno poteši. Ko že misliš, da se boš zadovoljil z vsem, kar je vidno, se obrne nov list in napetost samo narašča. Ko odmakneš roke z nje, hrepeniš po več, samo še malo, čisto malo. Z njo se hočeš zadovoljiti prav v tem trenutku in jo osvojiti, druga polovica možganov pa hoče, da to traja v nedogled. Drži in te vleče za sabo, popolnoma se ji predaš in se pustiš izgubiti v njej. »Femme fatale!«

TOMORROW

*We all walk the path.
Path each unique.
Our paths together are one.
One is me.*

*Between dreams and nightmares.
Grey day or bright night.
Carrying burden and light walk.
Time pushes the one.*

*Uncharted seas and unknown lands.
Make memories on the way.
Beware the siren's song.
Eyes and mind on now.*

*Go and come, try and fail.
Learn and teach, day to day.
Always participate. Victory is not certain,
death is.*